

THE WORD OF CHRIST

தனிப்பிரதி ரூ.5/-
ஆண்டு சந்தா ரூ.50/-

தி வேர்ட் ஆப் கிரைஸ்ட்

கீர்ஸ்துவின் வசனம் உலகங்களுக்குள்ளே
சகல ஞானத்தோடும் படிப்பூணமடக
வரசமரய்குப்பதக

கொலொசெயர் 3:16

நதீன் உள்ளே....

ஆசிரியருரை

உலக அளவில் பிரசித்திபெற்ற

J.C.சோட் அவர்களின் செய்தி

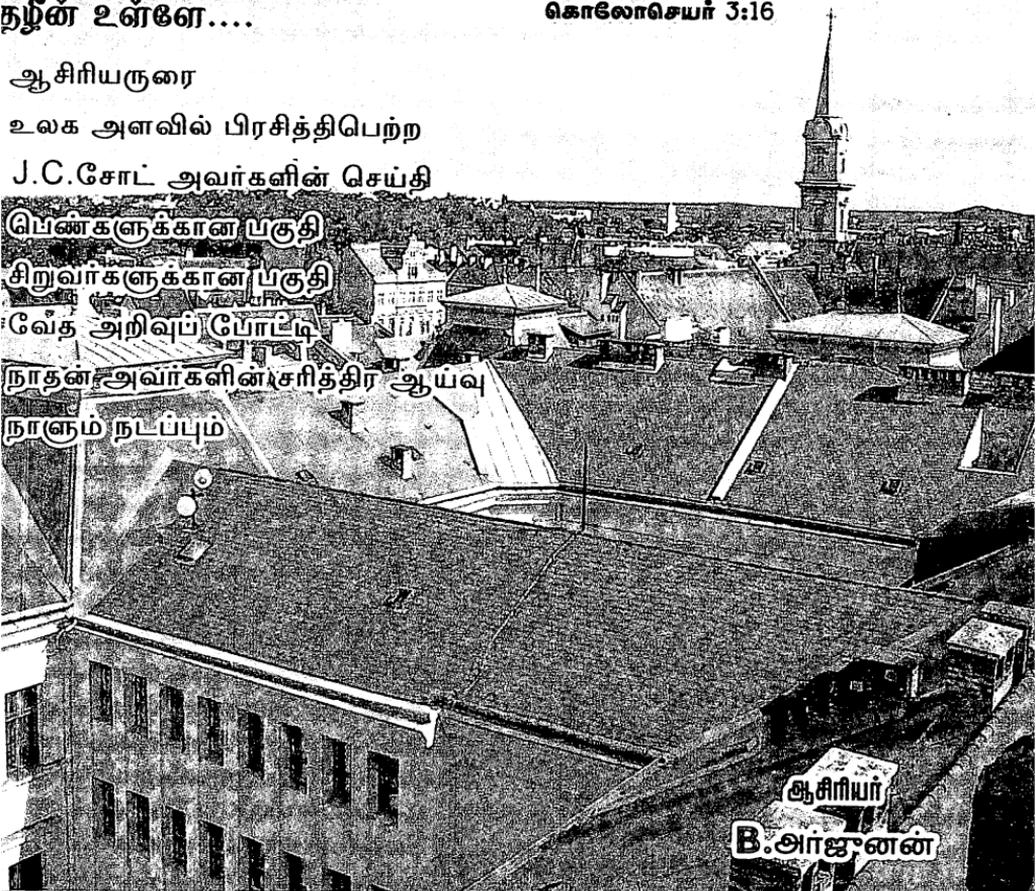
பெண்களுக்கான பகுதி

சிறுவர்களுக்கான பகுதி

வேத அறிவுப்போட்டி

நாதன் அவர்களின் சரித்திர ஆய்வு

நாளும் நடப்பும்

ஆசிரியர்

B.அர்ஜுன்

மார்ச் 7

2007 அக்டோபர்

கனி 11

எச்சரிப்பின்
வார்த்தை
A Word
of
Exhortation

எஃ஢ெய புத்தகத்திலிருந்து 'பின்பற்றக் கடவோம்'

1. பயந்திருக்கக் 'கடவோம்' 4:11
2. ஜாக்கிரதையாயிருக்கக் 'கடவோம்' - 4:11
3. உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருக்கக் 'கடவோம்' - 4:14
4. ஜெபிக்கக் 'கடவோம்' - 4:16
5. பூரணராகும்படி கடந்து 'போவோமாக' - 6:1
6. நிச்சயத்தோடும் சேரக் 'கடவோம்' - 10:22
7. ஒருவரையொருவர் கவனிக்கக் 'கடவோம்' - 10:24
8. பாரமான யாவற்றையும் தள்ளக் 'கடவோம்' - 12:1
9. பொறுமையோடே ஓடக் 'கடவோம்' - 12:1
10. சிருபையைப் பற்றிக்கொள்ளக் 'கடவோம்' - 12:28
11. அவரிடத்திற்குப் புறப்பட்டுப் போகக் 'கடவோம்' - 13:13
12. தேவனுக்குத் துதி செலுத்தக் 'கடவோம்' - 13:15

கிறிஸ்துவின் சபையார் வழங்கும்
கிறிஸ்துவின் வசனம் நிகழ்ச்சி

உங்கள் WIN TV -யில்
ஒவ்வொரு வாரமும் திங்கள் முதல் வெள்ளி
வரை காலை 6.15 முதல் 6.30 மணி வரை
பாருங்கள். மேலும்

உங்கள் வானொலியில் இலங்கை ஆசிய
சேவை SW 25,41 மீட்டரில், ஒவ்வொரு
புதன் மாலை 5.45 முதல் 6.00 மணி
வரையும் மேலும் கொழும்பு சர்வேதேச
ஒலிபரப்பு MW 873 Khz-ல் காலை 8.50
முதல் 9.05 மணி வரையும் கேளுங்கள்.

செய்தியாளர்
B. அர்ஜூன்

THE WORD OF CHRIST

P.O. BOX. 5

BATLAGUNDU - 624 202 S.INDIA

Phone: 04543 263278 Mobile: 9443558041

"Go ye into all the world, and preach
the gospel to every creature"
Mark 16:15.

"The Churches Of Christ salute you" Romans 16:16 SOUTH INDIA.

Published by
WORLD LITERATURE PUBLICATIONS
Post Box No. 5, Battlagundu - 624 202.

தி வேர்ட் ஆப் கிரைஸ்ட்

THE WORD OF CHRIST

புதிய ஏற்பாட்டு தூய கிறிஸ்தவ மாத இதழ்

மரம் - 7

அக்டோபர் - 2007

கனி - 11

ஆரியருரை

முதலிடம் யாருக்கு?

TO WHOM THE FIRST PLACE?

இன்றைய உலகில் முதலிடம் யாருக்கு கொடுக்கிறார்கள் என்று நாம் தியானிக்கும்போது அநேகர் உலகத்திற்கும், உலகத்தில் உள்ள எஜமான்களுக்கும் கொடுக்கிறார்கள். சிலர் குடும்பத்திற்கும், குடும்ப அங்கத்தினர்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். மொத்தத்தில் அவர்கள் உலகத்தையும் அதிலுள்ள யாவற்றையும் உண்டாக்கிய கர்த்தருக்கும், அவருடைய வல்லமையுள்ள வார்த்தைக்கும் முதலிடம் கொடுக்காமல், தேவனை மறந்து சதா உலகம் உலகம் என்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வாழ்ந்துதான் என்ன சாதிக்கப் போகிறார்கள்? ஒன்றுமில்லை. “தன் தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்து நிர்வாணியாய் வந்தான்; வந்ததுபோலவே; நிர்வாணியாய்த் திரும்பப் போவான்; அவன் தன் பிரயாசத்தினால் உண்டான பலனொன்றையும் தன் கையிலே எடுத்துக்கொண்டு போவதில்லை. அவன் வந்தபிரகாரமே போகிறான், இதுவும் கொடுமையான தீங்கு; அவன் காற்றுக்குப் பிரயாசப்பட்டதினால் அவனுக்கு லாபம் என்ன?” என்கிறார் பிரசங்கி (பிர.6:5:15,16). இப்படியிருக்கும்போது மனிதன் படும் பிரயாசத்திற்கு அளவேயில்லை. இச்செய்தியை வாசிக்கிற அன்பான வாசகரே, மற்றும் சகோதர சகோதரிகளே நீங்கள் இப்பூமியில் யாருக்கு முதலிடம் கொடுக்கின்றீர்கள்?

நம்மை உண்டாக்கிய தேவனுக்கு நாம் முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும். அவரை எல்லாவிதத்திலும் கனம்பண்ணவேண்டும். ஏனென்றால் அவரே நம்முடைய சிருஷ்டிகர். நாம் அவரால் உண்டாக்கப்பட்டவர்கள். ஆகையால் எல்லாவகையிலும் அவரை உயர்த்தி, அவருக்கும், அவருடைய வல்லமையுள்ள வார்த்தைக்கும் நாம் முதலாவது செவிகொடுக்கும்போது அநேக நன்மைகளை அவருடைய சமூகத்தில் பெற்றுக்கொள்வோம். நம்முடைய முற்பிதாக்களுக்கு விளைச்சல்களில் முதற் கனியை

கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்கு கொண்டுவரும்படியாக சொல்லப்பட்டது (யாத்த.23:19). அவர்கள் அந்தவிதமாக முதற் கனியை கர்த்தருடைய ஆலயத்துக்குக் கொண்டுவந்து ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார்கள். அந்த நிலத்தையும் அதில் விளைந்த கனிகளையும் கர்த்தர் கொடுத்தார் ஆகையால் அக்கனிகளை அவருக்கு முதலில் கொடுத்துவிட்டு பின்பு வரக்கூடிய ஆசீர்வாதங்களை தாங்கள் அநுபவிக்கவேண்டும் என்று எண்ணி சந்தோஷமாக கொடுத்தார்கள். அதைப்போல தலையீற்றானவைகள் கர்த்தருடையது என்ற வேலி.27:26-ன்படி தலையீற்றனைத்தையும் கர்த்தருக்கு படைத்தார்கள். ஆகையால் தேவன் இஸ்ரவேலை ஆசீர்வதித்துக்கொண்டு வந்தார்.

எலியாவினுடைய நாட்களில் பஞ்சகாலமிருந்தது. அப்பொழுது எலியா சாறியாத் ஊருக்கு அனுப்பப்பட்டான். அங்கே அவனை பராயரிக்கும்படி ஒரு விதவையை தேவன் ஆயத்தப்படுத்தினார். “அவன் எழுந்து, சாறியாத்துக்குப் போனான்; அந்தப் பட்டணத்தின் ஒலிமுகவாசலுக்கு அவன் வந்தபோது, அங்கே ஒரு விதவை விறகு பொறுக்கிக்கொண்டிருந்தாள்; அவன் அவளைப் பார்த்துக் கூப்பிட்டு, நான் குடிக்கிறதற்குக் கொஞ்சம் தண்ணீர் ஒரு பாத்திரத்தில் எனக்குக் கொண்டுவா என்றான். கொண்டுவர அவள் போகிறபோது அவன் அவளை நோக்கிக் கூப்பிட்டு, கொஞ்சம் அப்பழம் உன் கையிலே எனக்குக் கொண்டுவா என்றான். அதற்கு அவள்: பாணையில் ஒரு பிடி மாவும் கலயத்தில் கொஞ்சம் எண்ணெயுமே அல்லாமல், என்னிடத்தில் ஒரு அடையும் இல்லையென்று உம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தருடைய ஜீவனைக்கொண்டு சொல்லுகிறேன்; இதோ, நானும் என் குமாரனும் சாப்பிட்டுச் செத்துப்போக, அதை எனக்கும் அவனுக்கும் ஆயத்தப்படுத்துகிறதற்கு இரண்டு விறகு பொறுக்குகிறேன் என்றாள். அப்பொழுது எலியா அவளைப் பார்த்து: மயப்படாதே; நீ போய் உன் வார்த்தையின்படி ஆயத்தப்படுத்து; ஆனால் முதல் அதிலே எனக்கு ஒரு சிறிய அடையைப் பண்ணி என்னிடத்தில் கொண்டுவா; பின்பு உனக்கும் உன் குமாரனுக்கும் பண்ணலாம்” என்றான் (1இரா.17:10-13). பசி பட்டினியில் இருந்து கொண்டு கடைசி சாப்பாட்டை சாப்பிட்டு செத்துப்போகும்படியான தீர்மானத்தை எடுத்த அந்த ஏழை விதவை பெண்ணிடம் எலியா சொன்ன வார்த்தையைப் பார்த்தீர்களா! முதலாவது அதிலே ஒரு சிறு அடையைப் பண்ணி என்னிடத்தில் கொண்டுவா, பின்பு உனக்கும் உன் குமாரனுக்கும் பண்ணலாம் என்றான். பசியில் இருக்கிற அவள், அவளுடைய குமாரனையும் பொருட்படுத்தாமல், தேவ மனிதனுடைய வார்த்தைக்கு முதலிடம் கொடுத்து அடையைப் பண்ணிவந்து கொடுத்து, கர்த்தர் தேசத்தின்மேல் மழையைக் கட்டளையிடும் நாளம்மட்டும் அவளும், இவளும், அவள் வீட்டாரும் அநேகநாளம் சாப்பிட்டார்கள். இது எப்படிப்பட்ட அற்புதம் பார்த்தீர்களா? அவருடைய நாமத்தினிமித்தம் அவருடைய ஊழியக்காரர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கும்போது குடும்பத்தோடு ஆசீர்வதிக்கப்படுவோம். இன்றைக்கு தேவன் கொடுத்தவைகளை அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற அநேகர் கர்த்தருக்காக நாம் எதையாவது செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு தீர்மானத்தை எடுப்பதில்லை. அப்படியே எடுத்தாலும் அதில் நிலைநிற்பதில்லை. எந்த ஊழியக்காரருக்கு என்ன இல்லாமலாயிருக்கிறது என்று சொல்லி, தேவமனிதர்களை கணம்பண்ணாமற் போய்விடுகின்றனர். நாம் முதலாவது எதைச்செய்தாலும் ஆண்டவரின் நாமத்தினிமித்தம் செய்யவேண்டும். தேவன் நமக்கு செய்த நன்மைகளை நாம் எண்ணிப்பார்ப்போமானால், நாட்கள்போதாது. அவ்வளவு நன்மைகளை செய்திருக்கிறார்! நாம் அவருக்கு முதலிடம் கொடுக்கும்போது அவர் நம்மில் மிகவும் சந்தோஷப்படுவார். இதை இன்றே செய்யத்துவக்குங்கள்.

தானியேலை நீங்கள் அறிவீர்கள். அவனுடைய நாட்களில் “முப்பது நாள்வரையில் ராஜாவாகிய உம்மைத்தவிர எந்த தேவனையானாலும் மனுஷனையானாலும் நோக்கி, யாதொரு காரியத்தைக் குறித்து விண்ணப்பம்ண்ணினால், அவன் சிங்கங்களின் கெபியிலே போடப்பட, ராஜா கட்டளை பிறப்பித்து, உறுதியான தாக்கீது செய்யவேண்டுமென்று ராஜ்யத்தினுடைய எல்லாப் பிரதானிகளும், தேசாதிபதிகளும், பிரபுக்களும், மந்திரியார்களும், தலைவர்களும் ஆலோசனைபண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் இப்போதும் ராஜாவே மேதியருக்கும் பெர்சியருக்கும் இருக்கிற மாறாத பிரமாணத்தின்படியே, அந்தத் தாக்கீது மாற்றப்படாதபடி நீர் அதைக் கட்டளையிட்டு, அதற்குக் கையெழுத்து வைக்கவேண்டும் என்றார்கள். அந்தப்படியே ராஜாவாகிய தரியு அந்தக் கட்டளைப் பத்திரத்துக்குக் கையெழுத்து வைத்தான். தானியேலோவென்றால், அந்தப் பத்திரத்துக்குக் கையெழுத்து வைக்கப்பட்டதென்று அறிந்தபோதிலும், தன் வீட்டுக்குள்ளேபோய், தன் மேல் அறையிலே எருசலேமுக்கு நேராக பலகணிகள் திறந்திருக்க, அங்கே தான் முன் செய்துவந்தபடியே, தினம் மூன்று வேளையும் தன் தேவனுக்கு முன்பாக முழங்காற்படியிட்டு ஜெபப்பண்ணி, ஸ்தோத்திரம் செலுத்தினான்” (தானி.6:7-10). இன்றைக்கு அநேகருக்கு ஜெபிக்க நேரமில்லை ஆனால், உலகவேலைகளை செய்ய நேரம் இருக்கிறது. அதைவாங்கவேண்டும், இதைவாங்கவேண்டும் என்று அலைகிற மக்களை நம்முடைய அநுதின வாழ்க்கையில் காண்கிறோம். அழிந்துபோகிற உலககாரியங்களுக்கு இவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்தால் அழியாத ஜீவனைப்பெற ஆயத்தமாயிருக்கிற ஒவ்வொருவரும் விழித்திருந்து ஜெபிக்கவேண்டாமா?

இங்கே தானியேலுடைய நாட்களில் 30 நாட்கள் வரை கடுமையான கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தக் கட்டளையை அறிந்தபோதும் கர்த்தர்மேல் கொண்டுள்ள அன்பினிமித்தமாக தானியேல் அந்தக் கட்டளைக்குப் பயப்படாமல் முதலிடத்தை தேவனுக்கு கொடுத்து தான் வழக்கம்போல் செய்துவரும் ஜெபத்தை ஏற்றெடுத்தான். அதனால் வரக்கூடிய விபரீதங்களையும் அறிந்தவனாக இருந்தபோதிலும் அவன் அந்தக் கட்டளைக்கு பயப்படவில்லை. ஆகையால் சிங்கங்களின் கெபியிலே தூக்கிப்போடப்பட்டான். அவன் ஆராதித்துவந்த நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் அந்த சிங்கங்களின் வாய்க்கும், அவனுக்கு எதிராக செயல்பட்டவர்களுடைய வாயிக்கும் தப்புவித்தார். ஒருவேளை இவன் மற்றவர்களிடம் சென்று ஆலோசனை கேட்டிருப்பானேயானால் இவனுக்கு என்ன ஆலோசனை கொடுத்திருப்பார்கள். நமக்கேன் வம்பு நாமும் 30 நாள்வரை தேவனை நோக்கி ஜெபிக்கவேண்டாம். பின்பு ஜெபித்துக்கொள்ளலாம் என்று ஆலோசனை சொல்லியிருப்பார்கள். தானியேலோ ஒருவருடைய ஆலோசனையையும் கேட்காமல் தன் வீட்டுக்குள்ளே சென்று தன்வீட்டு மேல் அறையிலே எருசலேமுக்கு நேராக பலகணிகள் திறந்திருக்க வழக்கம்போல் ஜெபித்தபடியாக ஜெபித்துவந்தான். நீங்கள் நடத்தும் கடையாக இருக்கட்டும், அலுவலகமாக இருக்கட்டும், அரசு பணியாக இருக்கட்டும், அல்லது புதிதாக கட்டப்பட்ட கட்டிடமாக இருக்கட்டும் முதலாவது தேவனுக்கு நன்றி சொல்லி ஜெபித்துவிட்டு அதைத் துவக்குங்கள். எல்லாவற்றிலும் தேவனுடைய நாமம் மகிமைப்படும்படியாக செயல்படுங்கள். அப்பொழுது தானியேலை உயர்த்தின தேவன் உங்களையும் உயத்துவார்.

என்றா என்ற தேவ மனிதன் இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தர் அருளிய மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திலே தேறின வேதபாரகனாயிருந்தான்; அவனுடைய தேவனாகிய கர்த்தருடைய கரம் அவன்மேல் இருந்தது. “முதலாம் மாதம் முதல்தேதியிலே அவன் பாவிலோனிலிருந்து பிரயாணமாகப் புறப்பட்டு, ஐந்தாம் மாதம் முதல் தேதியிலே தன் தேவனுடைய தயவுள்ள கரம் தன்மேலிருந்ததினால் எருசலேமுக்கு வந்தான். கர்த்தருடைய வேதத்தை ஆராயவும், அதன்படி செய்யவும், இஸ்ரவேலிலே கட்டளைகளையும் நீதிநியாயங்களையும் உபதேசிக்கவும், என்றா தன் இருதயத்தைப் பக்குவப்படுத்தியிருந்தான்” (எஸ்.7:9,10). அநேகர் சபை வெகுதூரத்தில் இருக்கிறது அதனால் நான் சபைக்கு வரமுடியவில்லை என்ற சாக்கு போக்கு சொல்வதுண்டு. இங்கே என்றா முதலாம் மாதம் முதல் தேதியிலே எருசலேமுக்கு பயணத்தை துவக்கி ஐந்தாம் மாதம் முதல்தேதியிலே வந்திருக்கிறான் என்றால் அவனுடைய பயண நாட்களை கணக்கிட்டுப்பாருங்கள். இன்றைக்கு வாகன வசதிகள் உள்ள நாட்களில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். காலையில் புறப்பட்டால் மாலையில் வெளிநாட்டில் இருக்கலாம் அந்த அளவு வசதிவாய்ப்புகளைப் பெற்றுள்ளோம். ஆனாலும் அநேகருடைய சாக்குபோக்கு என்னவாக இருக்கிறது? வெகு தூரம், அல்லது வரநேரமில்லை என்பதே. இரவு பகலை அதாவது ஒரு நாளைக்கு 24ங்கு மணிநேரத்தை உண்டாக்கின தேவனுக்கு நேரம் உண்டு, மனிதர்களுக்கோ நேரமில்லை. இதை எங்கே போய் சொல்வது? அன்பானவர்களே, இந்த எஸ்ராவைப்போல வேதத்தை ஆராய்ந்துபார்க்க முதலிடம் கொடுங்கள். நம்முடைய ஆண்டவரும் “வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள்; அவைகளால் உங்களுக்கு நித்தியஜீவன் உண்டென்று எண்ணுகிறீர்களே, என்னைக்குறித்துச் சாட்சிகொடுக்கிறவைகளும் அவைகளே” என்கிறார் (யோவா.5:39). வேதஆராய்ச்சி நம்மை நித்தியத்திற்கு நேரே வழிநடத்தும். உலக அகத்தத்திலிருந்து நம்மைப் பாதுகாக்கும், கர்த்தருக்குப் பிரியமானதைச் செய்யத்தூண்டும்.

இந்தவிதமான போதனைகளை உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு கருத்தாய்போதிக்கவேண்டும் என்ற கட்டளையை இஸ்ரவேலர் பெற்றிருந்தார்கள். “அவைகளை உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு உபதேசித்து, நீங்கள் வீட்டில் உட்கார்ந்திருக்கிறபோதும், வழியிலே நடக்கிறபோதும், படுத்துக்கொள்ளுகிறபோதும், எழுந்திருக்கிறபோதும் அவைகளைக் குறித்துப் பேசுவீர்களாக. அவைகளை உங்கள் வீட்டு நிலைகளிலும் உங்கள் வாசல்களிலும் எழுதுவீர்களாக” (உபா.11:20,21). தேவனுடைய ஜனங்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற எனக்கன்பான சகோதரனே சகோதரியே, நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு இவைகளை கருத்தாய் போதிக்கிறீர்களா? இந்த செய்தி நான் எழுதுவதற்கான காரணம்: ஒரு ஸ்டூடியோவில் மூன்று கிறிஸ்தவ தம்பிகளை பார்த்தேன். அவர்கள் ஞாயிறு ஆராதனைக்கு செல்வதில்லை என்றார்கள். என்ன காரணம்? என்று கேட்டபோது அன்றும்வேலையிருக்கும் நாங்கள் சூட்பண்ணும்படி சென்றுவிடுவோம் என்றார்கள். அவர்களுடைய பெற்றோர் சபைகூடிவருவது மிக முக்கியம் என்ற போதனையை அவர்களுக்கு கொடுக்க தவறிவிட்டனர். ஆகையால் அன்பானவர்களே, கிடைக்கும் நேரமெல்லாம் இவைகளைக் குறித்து உங்களுடைய பிள்ளைகளோடு பேசுங்கள். பேசவேண்டிய இவைகளை தவிர்த்துவிட்டு உலக காரியங்களை பேசி உங்கள் பிள்ளைகளை ஒரு உலகத்தானாக மாற்றிவிடாதிருங்கள். உங்களுக்காக ஜெபிக்கின்றோம்.

ராஜ்யத்தைப் பிரசங்கித்தல்

Praching the Kingdom

-J.C.Choate

பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும் வரப்போகிற ஆவிக்குரிய ராஜ்யத்தைப் பற்றிய ஒரு மாபெரும் செயலாற்றல் சொல்லப்பட்டது. ஏசாயா கடைசி நாளில் கர்த்தருடைய ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் என முன்னறிவித்தான் (ஏசா.2:2,3). தானியேல் தேவன் என்றென்றைக்கும் அழியாத ஒரு ராஜ்யத்தை எழுப்பப்பண்ணுவார் என்றான் (தானி.2:44). யோவேல் அந்நாட்களில் மாம்சமான யாவர் மேலும் கர்த்தருடைய ஆவி ஊற்றப்படும் என்றான் (யோவே.2:28,29), மேலும் பேதுரு யோவேலின் தீர்க்கதரிசனம் அப.2-ல் எழுதப்பட்டுள்ள மிகமுக்கியமான நிகழ்ச்சியில் நிறைவேற்றப்பட்டது என்றான்.

யோவான்ஸ்நானன் வந்து பரலோகராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது என பிரசங்கித்தான் (மத்.3:1,2), மேலும் கிறிஸ்து தம்முடைய சமூகத்தில் நிற்கிறவர்களில் சிலர் தேவனுடைய ராஜ்யம் பலத்தோடே வருவதைக் காணாமுன், மரணத்தை ருசிபார்ப்பதில்லையென்று சொன்னான் (மாற்.9:10. கடைசியாக, கிறிஸ்து தாம் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரன் என்பது மெய் என, வெளிப்படுத்தும்படி இந்தக் கல்லின் மேல் தம்முடைய சபையை தாம் கட்டுவேன் எனச் சொன்னார் (மத்.16:18,19; 1கெரி.3:11). அவர் மனுஷருக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் ராஜ்யம் அல்லது சபைக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு அவர்கள் என்ன செய்யவேண்டுமென சொல்லும் அதிகாரமாகிய பரலோகராஜ்யத்தின் திறவுகோல்களை அப்போஸ்தலருக்குக் கொடுப்பேன் என வாக்களித்தார்.

ராஜ்யத்தின் ஸ்தாபனத்தைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்கள் எருசலேமில் அப்போஸ்தலர்மேல் பரிசுத்த ஆவியின் பலமாக ஊற்றப்பட்டு, இவ்விதமாக நிறைவேற்றப்பட்டது என்றும், மேலும் ஆவியானவர் அவர்களுக்கு வார்த்தையினால் பொழிந்தருளப்பட்டு அவர்கள் வெவ்வேறு பாஷைகளில், அல்லது அந்நிய பாஷைகளில் பேசத் தொடங்கினார்கள் என்றும் அப்போஸ்தலர் 2-ல் நாம் காண்கிறோம். இதுவே யோவான் சொல்லியிருந்ததும், பரலோகத்திலிருந்து வரப்போகிறதும், கிறிஸ்து தாம் கட்டுவேன் எனச் சொல்லியிருந்ததுமான சீக்கிரமாய் ஸ்தாபிக்கப்படபோகிற ராஜ்யமாயிருந்தது. அதன்பின் அப்போஸ்தலர், பரலோகராஜ்யத்தின் திறவுகோல்களைப் பயன்படுத்தினார்கள் அல்லது முதன் முறையாக அவர்கள் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து பாவியான மனிதன் எவ்வாறு இரட்சிக்கப்பட முடியும் என்பதை வெளிப்படுத்திய சபையாயிருந்தது. அதைக்கேட்டு, விசுவாசித்து, தங்களுடைய பாவங்களுக்காக மனந்திரும்பி, தங்களுடைய பாவங்களின் மன்னிப்புக்கென்று ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டு, கர்த்தர்தாமே சம்பாதித்துக்கொண்ட சபையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள்.

ஆனபடியால் ராஜ்யமும் சபையும் ஒரே நிறுவனமாக, தேவனுடைய வீடாக அல்லது கிறிஸ்துவினுடைய ஆவிக்குரிய சரீரமாயிருக்கிறது (1திமோ.3:15; 1கொரி.12:27). பவுல் கொலேசெய சபைக்கு, “இருளின் அதிகாரத்தினின்று நம்மை விடுதலையாக்கி, நமது அன்பின் குமாரனுடைய ராஜ்யத்திற்கு உட்படுத்தினவருமாயிருக்கிற பிதாவை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன்” என தேவனைக் குறித்து பேசி உணர்த்தினான் (கொலோ.1:13). எபிரெய ஆசிரியர், “ஆதலால், அசைவில்லாத ராஜ்யத்தைப் பெறுகிறவர்களாகிய நாம் பயத்தோடும் பக்தியோடும் தேவனுக்குப் பிரியமாய் ஆராதனை செய்யும்படி கிருபையைப் பற்றிக்கொள்ளக்கடவோம்” (எபி.12:28) என்றான். இப்பொழுது அவன் எந்த ராஜ்யத்தைக் குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தான்? தேவனுடைய ராஜ்யம், பரலோகத்திலிருந்து வந்த ராஜ்யம், கர்த்தருடைய சபை, கர்த்தர் இரட்சித்து அதில் சேர்த்துக்கொண்ட ஜனங்களை உள்ளடக்கிய, அவருடைய சரீரத்தின் அங்கங்களாக உருவாயிருக்கின்ற, கிறிஸ்துவின் ஆவிக்குரிய சரீரமாயிருக்கின்ற, மேலும் சபையாயிருக்கின்றவற்றைக் குறித்தே பேசினான் (எபே.1:22,23; கொலோ.1:18).

அடுத்தாற்போல் கர்த்தருடைய மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல். கிறிஸ்துவைப்பற்றி வேதவாக்கியம், “அவர் பாடுபட்டபின்பு, நாற்பது நாள்ளவும் அப்போஸ்தலருக்குத் தரிசனமாகி, தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குரியவைகளை அவர்களுடனே பேசி, அநேகம் தெளிவான திருஷ்டாந்தங்களினாலே அவர்களுக்குத் தம்மை உயிரோடுருக்கிறவராகக் காண்பித்தார்” (அப்.1:3). வேறொரு சமயத்தில், கிறிஸ்து எருசலேமில் சீக்கிரமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டபோகிற ராஜ்யம் அல்லது சபையைக் குறித்து அப்போஸ்தலருக்குக் கடைசி அறிவுரைகளைக் கொடுக்கின்றார். அவர் தொடர்ந்து, பரிசுத்தஆவி உங்களிடத்தில் வரும்போது நீங்கள் பெலனடைந்து, எருசலேமிலும், யூதேயா முழுவதிலும், சமாரியாவிலும், யூதியின் கடைசிபரியந்தமும், எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள் என்றார்” (அப்.1:8).

எனவே அப்போஸ்தலர் 2-ல் கர்த்தருடைய சபையாகிய அந்த ராஜ்யம் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்த, சேர்க்கப்பட்ட 3000 பேருடன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதில் சேர்க்கப்பட்டனர் (அப்.2:40). கவிசேஷமானது மீண்டும் மீண்டும் எருசலேமிலும் யூதேயாவிலும் பிரசங்கிக்கப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கானோர் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்து அதே சபையில் சேர்க்கப்பட்டனர். ஆனால் அதிகமதிமாய் சேர்க்கப்பட்டனர். இந்தக் குறிப்பில், வேதம், “அப்பொழுது பிலிப்பென்பவன் சமாரியாவிலுள்ள ஒரு மட்டணத்திற்குப் போய், அங்குள்ளவர்களுக்குக் கிறிஸ்துவைக் குறித்துப் பிரசங்கித்தான்” (அப்.8:5) எனக்கூறுகிறது. தொடர்ந்து நாம், “தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கும் இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய நாமத்துக்கும் ஏற்றவைகளைக் குறித்து, பிலிப்பு பிரசங்கித்ததை அவர்கள் விசுவாசித்தபோது புருஷரும் ஸ்திரீகளும் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்” (அப்.8:12) என வாசிக்கிறோம்.

எனவே நாம் என்ன அறிகிறோம்? நாம் தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கேற்றவைகளைக் குறித்து கர்த்தர் அப்போஸ்தலருக்கு என்ன அறிவுறுத்தினார் எனவும், அதன்பின் பிலிப்பு கிறிஸ்துவைக் குறித்து சமாரியர்களுக்கு என்ன பிரசங்கித்தான் எனவும் காண்கிறோம். ஆனால், அவன் இவ்வாறு பிரசங்கிக்கையில் அவர்களுக்கு தேவனுடைய ராஜ்யத்தை பற்றியும் பிரசங்கித்தான் என்பது ஆச்சரியமே ஏன் அங்கு ராஜ்யம் அல்லது சபை பற்றி அதிகமுக்கியத்துவப்

படுத்தப் படுகிறது? ஏனென்றால் இது மனிதவர்க்கத்திற்கென்று தேவனுடைய முயற்சியின் மிக உன்னத கட்டமாக இருக்கிறது; இது அவர் இரட்சிப்பை அருளுவதற்கான சாதனமாகும். இது தேவனிடத்திலிருந்து வந்தது, இது தீர்க்கதரிசனமாக உரைக்கப்பட்டிருந்தது. கர்த்தர் இதை வாக்குப்பண்ணியிருந்தார், மேலும் அதில் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் சேர்க்கப்பட்டவர்களாயிருந்தனர்! இதனுடைய முக்கியத்துவம் சொல்லிமுடியாதது.

சிலசமயங்களில் சபை முக்கியமானதல்ல என்றும் நாம் அது குறித்து அதிகம் பேசக்கூடாதென்றும் ஜனங்கள் கூறுகின்றதை நாம் கேள்விப்படுகிறோம். சபை இரட்சகர் அல்ல என்பது உண்மை, ஆனபடியினால் இது இரட்சிக்கப்பட்ட மனிதர்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது; ஆனால் கிறிஸ்துவே அதற்காக மரித்து, தம்முடைய சுய இரத்தத்தினால் அதை சம்பாதித்துக் கொண்ட சபையின் இரட்சகர், மேலும் நாம் இரட்சிக்கப்பட்டு பரலோகத்திற்குச் செல்ல விரும்புவோமானால், நாம் அதனுடைய அங்கத்தினர்களாக இருக்கவேண்டும்.

ராஜ்யம் அல்லது சபைகுறித்து சொல்லியிருக்கின்ற எல்லாவற்றையும் வேதவாக்கியங்களிலிருந்து நீங்கள் எடுத்துப் போடுவீர்களானால், எவ்வளவாய் நீங்கள் இழந்து போனவர்களாயிருப்பீர்கள்? மேலும், கிறிஸ்து சபையைக் கட்டியிருந்தால், அவரே அதன் தலைவராகவும் அதன் இரட்சகராகவும், அதனுடைய மூலைக்கல்லாக தம்மை ஒப்புவித்தவராகவும் தம்முடைய நாயத்தினால் அதனை அழைத்தவராகவும் இருக்கிறார். அவர் அதைப் பிதாவினிடத்தில் ஒப்புக்கொடுப்பேன் என வாக்களித்திருப்பாரனால், சபை முக்கியமற்றது என எவ்வாறு ஒருவர் நினைக்க முடியும்? மேலும் நாம் உலகத்திற்கு இதை பிரசங்கியாவிட்டால் இதைப்பற்றியும், இதனுடைய தெய்வீக ஆரம்பத்தினைப் பற்றியும், இதனுடைய நோக்கத்தைப் பற்றியும், இதன் ஊழியத்தைப் பற்றியும், இது தேவனுடைய ஒட்டுமொத்த திட்டத்தில் இதன் முக்கியத்துவத்தின் பிரமாண்டமான ஸ்தானத்தைப் பற்றியும் மனுஷர் எவ்வாறு அறிவார்கள்?

இறுதியாக , நாம் சபையை உயர்வாக மதிப்போமாக, கர்த்தர் அன்பு கூருகிறவண்ணம் நாமும் அன்பு கூருவோமாக, அதிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்காக நன்றியுள்ளவர்களாயிருப்போமாக, மேலும் நாம் மிக ஆர்வத்துடன் மற்றவர்களுக்கு இதைப் பற்றிக் கூறுவோமாக அப்போது தான் முழு உலகமும் இது உண்மையாகப் பரவும். பவுல் கூறியது போல், “சபையிலே கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலமாய்த் தலை முறை தலைமுறைக்கும் சதா காலங்களிலும் மகிமை உண்டாவதாக ஆமென்” (எபே3:21).

வாசகர் கடிதம்

கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்

ஐயா நான் 31.8.07 முதல் 11.9.07 வரை சென்னை மியாட் ஆஸ்பத்திரியில் அட்மிஷன் ஆகி பின்பு 15-ம் தேதி டிச்சார்ஜ் ஆனேன். தங்களுடைய திவோட் ஆப் கிரைஸ்ட் புக் கிடைத்தது இதோ நான் வியாதியில் சுகம்பெற்று பெலவீனமாய் இருந்தும் கர்த்தருடைய வேதத்தில் தியானம் வைப்பதும், இரண்டாவது வேதவசனத்தை தேடி வாசியுங்கள் என்பதிலும் நான் மிகவும் பிரியமுள்ளவன். இதோ பதில் தவறான ஆன்சர் இருந்தால் மன்னிக்கவும்.

ஸ்தோத்திரம் D. ஏசுதாஸ், சித்தூர் ஆந்திரமாநிலம்

ஒருவருடைய குழந்தைகளைப் பயிற்றுவிப்பதற்கும்
நல்வொழுக்கப்படுத்தவதற்குமான தீர்மானமின்மை
The Decision Not Train and Discipline

பெண்கள் பகுதி

one's Children

-Betty Burton Choate

இனங்களின் விருத்தி என்பது இயற்கையான ஒன்றும் உயிர்வாழ்வனவற்றின் முக்கியப் பகுதியாகவுமிருக்கிறது. இதைப் பற்றி சிறிது ஆராய்ந்து பேசுவது அவசியம். ஆதாமுக்கும் ஏவாளுக்கும் தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட முதல் கட்டளை, “நீங்கள் பலுகிப்பெருகி, பூமியை நிரப்பி.....” (ஆதி.1:28) என்பதாகும்.

ஐனங்கள் பிள்ளைகளைப் பெற்றிருக்கின்றனர். சில நேரங்களில் பெற்றோர்கள் இருவரும் கவனத்துடன் நிகழ்ச்சியின் நேரத்தைத் திட்டமிட்டு, எண்ணிக்கையுள்ள பிள்ளைகளுக்கு கொடுக்கவும், தங்கள் பிள்ளைகளின் சீரம், மனவெழுச்சி, மற்றும் ஆவிக்குரிய தேவைகளில் கவனம் செலுத்தும்படிக்கும் அவர்கள் ஆயத்தம் செய்ய வேண்டுமெனவும் அறிந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் பெற்றோர்களின் சார்பில் சம்பந்தமில்லாமலும் முன் எச்சரிக்கையில்லாமலும் உலகில் அடிக்கடி குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. அவர்கள், சிறிதளவு பெற்றுக்கொண்டு பசியின் விளிம்பிலும் அல்லது கல்வி இல்லாமலும் வாழ்கின்றனர். மேலும், இவ்வுலகத்திலும் கூட அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கான தங்களுடைய விதியில் நம்பிக்கையற்றவர்களாக இருக்கின்றனர், வரப்போகிற ஆவிக்குரிய நித்திய உலகில் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுவார்கள்.

பெற்றோர்கள் உலகத்திற்குள் தாங்கள் கொண்டுவந்த உதவியற்ற சிறுபிள்ளைகளுக்கானப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். தீமோத்தேயு:8, “ஒருவன் தன் சொந்த ஐனங்களையும், விசேஷமாகத் தன் வீட்டாரையும் விசாரியாமற்போனால், அவன் விசுவாசத்தை மறுதலித்தவனும், அவிசுவாசியிலும் கெட்டவனுமாயிருப்பான்” எனக் கூறுகிறது.

ஆனால் பிள்ளைகளுடைய சீர்த் தேவைகளை மட்டும் பூர்த்திசெய்வதைக் காட்டிலும் பிள்ளைகளை உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவருவதில் அதிகமான பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. தொடர்ச்சியான போதனையும் பயிற்சியும் அவசியம், ஞானத்துடனும் அன்புடனும் உருவாக்கப்படவேண்டியதும், வயதான ஒருவருடைய தரிசனம். மேலும் குழந்தையாயிருக்கின்றவனை களிமண்ணிலிருந்து உருவாகின்ற ஒன்றைப் போலவுமிருக்க வேண்டிய ஒன்றாகக் காட்டுகிறது.

நீதிமொழிகள் 22:6, “பிள்ளையானவன் நடக்கவேண்டிய வழியிலே அவனை நடத்து, அவன் முதிர்வயதிலும் அதை விடாதிருப்பான்” என வாக்களிக்கிறது.

ஆனால் இளம் பெற்றோர்கள் அதிகமாக அடிக்கடி குழந்தைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதில்லை! குழந்தைகள் வடிவமைக்கப்படுவதும், பயிற்றுவிக்கப்படுவதும்

பெற்றோர்களால் தொடர்ந்து முன்னோக்கி நடைபெற வேண்டியதாயிருக்கிறது, மேலும் அவர்கள் அவர்களை வளர்ச்சியடையப்பண்ணுவதில் ஒருபோதும் அமைதியாயிருக்கக் கூடாது. ஒருவேளை அவர்கள் என்ன செய்யவேண்டுமென உறுதியில்லாதவர்களாய் இருக்கலாம். ஒருவேளை அவர்கள் மிகவும் கடுமையாயிருப்பதில் அச்சம் கொள்ளலாம், தங்களுடைய இளங்குழந்தையை இழிவுபடுத்துவதாகத் தோன்றலாம். ஒருவேளை அவர்கள் அவன் இப்போது புரிந்து கொள்ளுவதற்கு மிகவும் சிறியவனாயிருக்கிறான், மேலும் அவன் பெரியவனாகும் போது எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென அவனுக்கு தாங்கள் போதித்துக் கொள்ளலாம் என தவறான தீர்மானத்தை உருவாக்கினவர்களாய் இருக்கலாம்.

இப்படிக் காத்திருப்பது பெற்றோரின் வேலையை மிக அதிகமாகக் கடினப்படுத்தும். ஒரு முரட்டாட்டம் பண்ணும், கூச்சலிடும், ஒழுங்கீனமான குழந்தை பெற்றோர்களுக்கு வெறுப்பூட்டுகிற குழந்தையாகியிருக்கும், வழக்கமாக பார்ப்பவர்களும் அவனுடைய நடத்தையை விரும்ப மாட்டார்கள். மற்றபெற்றோர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகள் மேல் இவனுடைய செல்வாக்கிருப்பதைக்குறித்து தங்களுடைய குழந்தைகள் இந்த தொந்தரவுக்குள்ளாகி விடுவார்களென ஆத்திரமடையலாம். குழந்தை வளர்ந்து வருகையில், அவனுடைய நடவடிக்கை மோசமாகயிருந்தால் மற்றவர்கள் அவனோடருக்க விரும்பமாட்டார்கள், அவன் அவர்களுடைய மனநிலையை அறிந்து, அதனால் வேதனையடைவான், இருந்தபோதும் அவன் மற்றவர்கள் தன்னை ஒதுக்குவதற்கான காரணத்தைப்பிரிந்து கொள்ளாமலிருக்கலாம். இது சின்ன தொந்தரவு கொடுக்கிறவனாக வளர்ந்து வருவதிலிருந்து தங்கள் பிள்ளைகளை காப்பாற்றுவது பெற்றோருடைய கடமையாகயிருக்கிறது. அந்த குழந்தை 'குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு' புறக்கணிக்கப்பட்டவனாயிருந்தாலும், இது அவனை நேசிக்கப்படாத, அருவருப்பான ஒருவனாக வளர அனுமதித்த பெற்றோரையே சாரும்.

உங்களுடைய குழந்தையைப் பயிற்றுவிப்பதில் கண்டிப்பில்லாத பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தீர்களானால், உங்களுடைய தீர்மானத்தை மறுபரிசீலனை செய்யுங்கள். பெற்றோராக நீங்கள் செய்கின்ற வேலை உங்கள் வாழ்வில் மிக முக்கியமானதாக இருக்கிறது! இதை அற்பமாய் எண்ணாதீர்கள் அல்லது அதற்கு அதிகமான நாட்கள் உண்டு என நினைக்காதீர்கள். பல பாடங்களினூடே நீங்கள் உங்கள் குழந்தைகளுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு நாளினுடைய மிகமுக்கியமான தேவையாகும். நீங்கள் மதிப்புமிருந்த சின்ன ஆத்துமாவை உலகிற்கு ஆசீர்வாதமாயிருக்கும்படிக்கு வடிவமைப்பதற்கு குறைந்த வருடங்களையே பெற்றுள்ளீர்கள்.

நீங்கள் வருங்கால ஒரு தகப்பனை அல்லது ஒரு தாயைப் பயிற்றுவிக்கின்றீர்கள் என்பதை நினைக்க வேண்டும், மேலும் நீங்கள் உங்கள் குழந்தைகளைப் பயிற்றுவிக்கும் முறையே அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைப் பயிற்றுவிப்பதற்கு அடித்தளமாயிருக்கும்.

இவைகள் உங்கள் மனதில் கொள்ள வேண்டிய பயிற்றுவிப்பதற்கான வழிமுறைகள்:

❖ வேண்டுகோலுக்கு உத்தரவு சொல்லும் முன் அல்லது ஆம் அல்லது இல்லை என சொல்லும் முன், அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு நீங்கள் செய்யப்போகிற காரியம் போதுமான அளவுக்கு முக்கியமானதாகயிருந்தால் நின்று நிதானியுங்கள்.

✳ ஆனால் நீங்கள் சிலவற்றைக்கூறினால், அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருங்கள். இதுவே உங்கள் குழந்தை ஒழுக்கத்தின் பாதுகாப்பான எல்லைகளைக் கற்றுக் கொள்ள ஏதுவான வழியாகும். நீங்கள் அவனுடைய வழிகாட்டி, மேலும் நீங்கள் உங்களுடைய பொறுப்பினைக்குறித்து ஆழ்ந்த யோசனையுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும். அவன் உட்காரவோ அல்லது மௌனமா யிருக்கவோ தேவையில்லையென்றால், அதைச் செய்யும்படி சொல்லாதீர்கள். ஆனால் நீங்கள் அதைச் செய்யும்படி சொன்னால், அதற்குக் கீழ்ப்படியாமலிருக்க அனுமதிக்காதீர்கள்.

✳ கீழ்ப்படிதலுக்கு பாராட்டுதலோடு, அன்போடு, ஏற்றுக்கொள்ளுதலோடு சன்மானம் கொடுங்கள். கீழ்ப்படியாமையைக்கு வேறுபட்ட திருத்தத்தோடும் தண்டனையோடும் கைமாறுசெய்யுங்கள். அவைகள் இவ்விதமாக இருக்கலாம் (1) வாய்மொழி திருத்தம் (2) சில உபகாரங்கள் அல்லது பொம்மை போன்றவற்றிற்கு மறுப்பு தெரிவித்தல் (3) அவன் கீழ்ப்படியாத தீர்மானிக்கும் வரை நாற்காலியில் அமரச்செய்தல் அல்லது தனியாக ஓரிடத்தில் நிற்கச்செய்தல் (4) கட்டுப்பாடோடே கையினால் அடித்தல் முறையில் சார்பிரகாரமான தண்டனை அல்லது வேறு எந்தமுறையிலாவது உங்கள் குழந்தைகளைத் தண்டித்தல்.

✳ உங்களுடைய குழந்தையின் “கொச்சையான” கோமாளித்தனங்களைப் பார்த்து சிரிக்காதீர்கள் அவைகள் உண்மையாகவே கீழ்ப்படியாமையான செயல்கள். அவைகள் சரிசெய்யப்படவேண்டியவை. பெற்றோர்களின் ஒரு சிறிய முன் எச்சரிக்கை பல ஆபத்துகளிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள அவர்களுக்கு உதவும். ஒரு சிறுகுழந்தை தன்னைத் தூக்கி வைத்துக்கொண்டிருந்த பாட்டியின் முகத்தை அடித்துக் கொண்டேயிருந்த அந்த நிகழ்ச்சி என் நினைவுக்கு வருகிறது. அந்த முதியவள், அவள் ஒரு சின்ன குழந்தைதான் உண்மையாகவே அவள் தீங்கு செய்யவில்லை என அறிந்து கொண்டவளாய் சிரித்துக்கொண்டிருந்தாள். ஆனால் அந்தக் குழந்தையின் தகப்பன் வேகமாய் வந்து அக்குழந்தையின் கையைப்பிடித்து எந்த புன்முறுவலையும் காண்பிக்காது மிகவும் கண்டிப்பாக செய்யாதே எனக் கூறினார். மேலும் அவர் “நான் சிரித்தால்” “அவள் இது ஒரு விளையாட்டு என நினைப்பாள்” மேலும் இது மற்றவர்களை அடிப்பது அவளுக்கு சரியான செயலாகத் தோன்றும். அந்தச் செயலில் அவள் வளருவதை நான் விரும்பவில்லை, மேலும் அவள் அதைச் செய்யாதபடிக்கு காலஞ்சென்ற பிறகு நான் போதிக் கிறவனாக இருக்கவிரும்பவில்லை என்று விளக்கினார். எப்போட்ட ஞானமுடைவர் அவர்!

✳ குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே ஒரு குழந்தையை ஆவிக்குரிய காரியத்திலும் தேவனோடு ஐக்கியங்கொள்ளவும் பயிற்றுவிக்கத் தொடங்குங்கள் நாள் முழுவதும் வாழ்வின் ஒவ்வொரு நாள் காரியங்களும் நமக்கு எல்லாவற்றையும் கொடுத்து வருகிற நம்முடைய அன்பின் தேவனுக்குரியது. அவனுக்கு வேதவாக்கியங்களைக் கற்றுக்கொடுங்கள், அவன் வேதபாடவகுப்புகளில் ஒழுங்காகப் பங்கேற்கிறானா எனக் கவனியுங்கள். இதுவே அவன் தேவன் மேல் தன் வாழ்வை அஸ்திபாரமிட்டு வளர்ச்சியடைவதற்கு அவனுடைய நினைவில் நீங்கள் உருவாக்குகிற இயல்பான அடித்தளமாகும். நீங்கள் அவனுடைய இருதயத்தில் இந்த சத்தியங்களை நிலைநாட்ட கொஞ்ச காலத்தையே பெற்றிருக்கிறீர்கள், எனவே தேவன் அவன் எவ்விதமான புயலைச்சந்தித்தாலும் வாழ்நாள் முழுவதும் அவனுடைய அடைக்கலமாயிருக்கிறார்.

அடிக்கடி, ஒரு குழந்தையைப் பயிற்றுவிப்பதில், ஆவிக்குரிய மற்றும் சரீரப்பிரகாரமான உலகத்திற்கிடையில் குழப்பங்கள் இருக்கும். ஞாயிற்றுக் கிழமையில் கிரிக்கெட் போட்டி அல்லது ஆராதனைக்குச் செல்லுவதை தெரிந்துகொள்ளுவதா என்ற குழப்பம் ஏற்படலாம். சமீபத்தில் ஒரு இளைஞன் தான் குழந்தையாயிருந்த போது ஆராதனையைப் பற்றி தன்னுடைய தகப்பனுடைய கண்டிப்பினையும் அவர்கள் ஒருபோதும் கூட்டத்திற்குக் காலதாமதமாய் செல்லக்கூடாது என்பதற்காக அவர்கள் தீட்டிய காலை நேரத்திட்டத்தைக் குறித்தும் கூட தன்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என என்னிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். இளைஞனாக, தன் விருப்பத்தின்படி தீர்மானங்களை உருவாக்குகின்றவனாக, “இப்போது என் தகப்பன் எனக்கு ஒரு ஆன்மீக உணவளிப்பவராக இருக்கிறார்” என்று சொன்னான்.

நீங்கள் உங்கள் குழந்தைக்கு ஒழுக்கமும், கவனமுள்ள போதனையும் இப்போதைக்கு தேவையில்லை எனத் தீர்மானித்திருப்பீர்களானால், தயவுசெய்து இக்காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் நன்கு யோசித்துப் பாருங்கள். “எந்தச் சிட்சையும் தற்காலத்தில் சந்தோஷமாய்க் காணாமல் துக்கமாய்க் காணும்; ஆகிலும் பிற்காலத்தில் அதில் பழகினவர்களுக்கு அது நீதியாகிய சமாதான பலனைத் தரும்” (எபி.12:11).

வேத அறிவுப்போட்டி
எண் 85-86 வெகுநிபெற்றவர்கள்

S. தண்டபானி	- சிலுவத்தார்
Mrs. மரகதம் திரவியம்	- கோம்பை
P.S. லலிதாபிரேமகுமாரி	- மதுரை
N. ஜான்செல்லையா	- திருவாதவூர்
A. ஆனந்த்	- நாகமலை
I. ஐசக்	- திருநெல்வேலி
M. புகழரசு	- குடியாத்தம்
G. பூங்கோதை	- வெள்ளாளபாளையம்
J. நிரமலா ஜான்	- மதுரை
N. கமலவேணி	- சென்னை
D. யேசுதாஸ்	- சித்தூர் (A.P)
G.P. ஏசையன்	- கோபி

வேத அறிவுப்போட்டி
எண் 85-86 வினாக்கள்

1. நீதியும், செவ்வையுமானதைச் கொலோ. 4:1
2. கொடுமையினாலும் - நாகூ. 3:1
3. பவுல் - 1 தெச. 5:22
4. மீகா - மீகா 5:2
5. ஆம் - பிலே. 2
6. தானியேல் - தானி. 5:12
7. பழமையாக்கினார் - எபி. 8:13
8. பின்னிட்டே - எரே. 7:24
9. ஒரே வாயிலிருந்து - யாக். 3:10
10. நரஜீவன்கள்தானே - ஏசா. 44:11

போது அறிவுச் சோதனை

1. முதன் முதலாக எய்ட்ஸ் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட ஆண்டு எது?
அ) 1981 ஆ) 1982 இ) 1980
2. அதிகப்படியான கொலஸ்ட்ராலின் விளைவு என்ன?
அ) காச நோய் ஆ) அதிரோஸலிராஸிஸ் நோய் இ) வாத நோய்
3. தண்டி யாத்திரையுடன் தொடர்புடையது எது?
அ) ஒத்துழையாமை இயக்கம் ஆ) வெள்ளையனே வெளியேறு இ) சட்ட மறுப்பு இயக்கம்
4. ஜப்பானில் எறியப்பட்ட முதல் அணுகுண்டின் பெயர் என்ன?
அ) லிட்டில் பாய் ஆ) குட் - பை இ) பேபி
5. உலக வங்கி இருக்கும் இடம் எது?
அ) நியூயார்க் ஆ) வாஷிங்டன் இ) இங்கிலாந்து

சுதந்திரம் 9 நவ
1986.10.11

புத்தியுள்ள ஸ்திரீ

A WISE WOMAN

J. Glory Arjunan

ஒரு புத்தியுள்ள ஸ்திரீ வீட்டைக்கட்டுவாள் என வேதம் கூறுகிறது. குடும்பமாகிய வீடு கட்டப்பட வேண்டுமானால் அது ஒரு புத்தியுள்ள ஸ்திரீயினால் மட்டுமே கூடும். அன்பு சகோதரியே, உங்கள் குடும்பம் எப்படியுள்ளது? என்ன வந்தாலும் அசைக்கப்படமுடியாத கன்மலை கிறிஸ்துவின் மேல் கட்டப்பட்ட குடும்பமாக உள்ளதா? அல்லது இடிந்து சின்னாபின்னமாக கிடக்கும் ஒரு கட்டத்தைப் போல் ஆளுக்கொரு பக்கமாக சிதறிப்போய் கணவன் ஒரு வழியிலும், மகன் இன்னொருவழியிலும் மகன் மற்றொரு வழியிலும் மனம் போல் வாழ்வு என நாட்களைக் கழிக்கின்ற குடும்பத்தைப்போலிருக்கிறதா? சகோதரியே, நம் குடும்பம் நோவாவின் குடும்பத்தைப் போல் ஒரே பேழையில் பயணம் செய்து நித்திய ராஜ்யத்தை சுதந்தரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே தேவசித்தமாயிருக்கிறது.

அநேக கிறிஸ்தவ ஸ்திரீகள் கூட தாங்கள் இரட்சிக்கப்பட்டு விட்டால் அத்துடன் திருப்தியடைந்தவர்களாகவோ அல்லது தன் குடும்ப அங்கத்தினர்கள் குறித்து கவலையற்றவர்களாகவோ இருந்து விடுகின்றனர். கார்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மாசற்ற இரத்தம் நம்மை பாவமறக்கழுவி சுத்திகரித்து நமக்கு ராஜமேன்மையைக் கொடுத்திருக்கிறது. “நீங்களோ, உங்களை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்குத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சந்ததியாயும், ராஜாக்கமான ஆசாரியக் கூட்டமாயும், பரிசுத்த ஜாதியாயும், அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமாயும் இருக்கிறீர்கள்” (1பேது.2:9) என வேதம் கூறுகிறது.

யூதர்கள் அழிவின் விளிம்பில் இருந்தபோது மொர்தெகாய் எஸ்தருக்கு அதைத் தெரியப்படுத்தவும், அவள் அகத்தியமாய் ராஜாவினிடத்திற் போய், அவனிடத்தில் தன் ஜனங்களுக்காக விண்ணப்பம் பண்ணவும், மன்றாடவும் வேண்டுமென்று அவருக்குச் சொல்லச் சொன்னான் (எஸ்.4:8). அன்று யூதர்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டது சரீர் அழிவு. அந்த அழிவிலிருந்து யூதர்கள் காக்கப்பட்ட வேண்டுமென எஸ்தர் ராஜாவிடம் விண்ணப்பம் பண்ணவும் மன்றாடவும் வேண்டியவளாக இருந்தாள். மேலும் மொர்தெகாய் எஸ்தருக்கு, “நீ இந்தக்காலத்திலே மவுனமாயிருந்தால் யூதருக்குச் சகாயமும் இரட்சிப்பும் வேறொரு இடத்திலிருந்து எழும்பும், அப்பொழுது நீயும் உன் தகப்பன் குடும்பத்தாரும் அழிவீர்கள்; நீ இப்படிப்பட்ட காலத்துக்கு உதவியாயிருக்கும்படி உனக்கு ராஜமேன்மை கிடைத்திருக்கலாமே, யாருக்குத்தெரியும், என்று சொல்லச் சொன்னான்” (எஸ்.4:14).

ஆனால் இன்று, “தேவனை அறியாதவர்களுக்கும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சுவீசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கும் நீதியுள்ள ஆக்கினையைச் செலுத்தும்படிக்கு கர்த்தராகிய இயேசு தமது வல்லமையின் தூதரோடும் ஐலிவாலித்து எளிகிற ஆக்கினியோடும், வானத்திலிருந்து வெளிப்படும்போது நித்திய அழிவாகிய தண்டனையை அடைவார்கள்” (1தெச.1:7-10) என வேதம் கூறுகிறது. அன்பு சகோதரிகளே, அன்று அந்த புத்தியுள்ள எஸ்தர், நான் செத்தாலும் சாகிறேன் எனக் கூறி ராஜாவினிடத்தில் விண்ணப்பம் பண்ணி, மன்றாடி யூதருக்கு விடுதலையும், களிப்பும், மகிழ்ச்சியும் உண்டாகப் பண்ணினாள். யூதருக்கு வெளிச்சமும், விடுதலையும் உண்டாகும்படி ராஜமேன்மை அவருக்குக் கிடைத்திருந்தது. இன்று நமக்கோ ஆவிக்குரிய ராஜமேன்மை கிடைத்துள்ளது. இந்த ராஜமேன்மை நம்முடைய குடும்பத்தாரின் வெளிச்சத்திற்கும், விடுதலைக்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் காரணமாபிருக்கக் கூடாதா?. 1தெச.1:7-10-ல் கூறப்பட்டுள்ளபடி தேவனை அறியாத நம்முடைய குடும்பத்தாரை நித்திய அழிவிலிருந்து காப்பாற்ற நம்முடைய ராஜாதிராஜாவும் தேவாதி தேவனுமானவரை நோக்கி விண்ணப்பம் பண்ணுவதும், மன்றாடுவதும் மிகவும் அவசியமல்லவா? அன்பு சகோதரியே, உங்கள் கணவனின் இரட்சிப்பைக்குறித்தும், பிள்ளைகளின் இரட்சிப்பைக் குறித்தும் கவலையற்றவர்களாய் இருக்க வேண்டாம். ஐயோ, இரட்சிப்பைக் குறித்து பேசினாலே வீட்டில் ரகளை தான் ஏற்படும் என்கிறீர்களா? தேவசமூகத்தில் தரித்திருந்து வேதாகமத்தின் மூலம் கர்த்தரிடத்திலிருந்து வரும் அறிவையும் புத்தியையும் பெற்றுக் கொண்டு குடும்பத்தைக் கட்ட ஆரம்பியுங்கள். உங்கள் பயபத்தியோடு கூடிய உங்கள் கற்புள்ள நடக்கையை உங்கள் கணவர் பார்த்து போதனையின்றி உங்கள் நடக்கையினாலேயே ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ளப்படுவார் (1பேது.3:1,2). தேவவசனம் தூஷிப்ப்படாதபடிக்கு உங்கள் புருஷரிடத்திலும், உங்கள் பிள்ளைகளிடத்திலும் அன்புள்ளவராகவும், தெளிந்த புத்தியுள்ளவராகவும், கற்புள்ளவராகவும், வீட்டில் தரித்திருக்கிறவராகவும், நல்லவராகவும், உங்கள் புருஷருக்குக் கீழ்ப்படிகிறவராகவுமிருங்கள் (தீத்.2:4,5). இப்படி நடந்து கொள்ளும்போது தேவன் உங்களுக்கு உதவிசெய்வார். நீங்களும் புத்தியாய் உங்கள் குடும்பத்தை கிறிஸ்துவாகிய பேழையில் ஏறப்பண்ணுவீர்கள். எஸ்தரைப்போல துணிச்சல் கொண்டு, “நீங்கள் ஒன்றுக்குங் கவலைப்படாமல், எல்லாவற்றையுங் குறித்து உங்கள் விண்ணப்பங்களை ஸ்தோத்திரத்தோடே கூடிய ஜெபத்தினாலும் வேண்டுகலினாலும் தேவனுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள். அப்பொழுது, எல்லாப்புத்திக்கும் மேலான தேவசமாதானம் உங்கள் இருதயங்களையும் உங்கள் சிந்தைகளையும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளாகக் காத்துக்கொள்ளும்” (பிலி.4:6,7).

இதோ, கர்த்தர் சீக்கிரமாய் வருகிறார். “..... கர்த்தர் தமது வாக்குத்தத்தத்தைக் குறித்துத் தாமதமாயிராமல்; ஒருவரும் கெட்டுப் போகாமல் எல்லாரும் மனந்திரும்ப வேண்டுமென்று விரும்பி, நம்மேல் நீடிய பொறுமையுள்ளவராயிருக்கிறார்” (2பேது.3:9). எனவே நம்முடைய குடும்பத்தைக் குறித்து பாரமுள்ளவர்களாய் தேவனை நோக்கி வேண்டிக்கொள்ளுவோம். “தேவனுக்கேற்ற துக்கம் பின்பு மனஸ்தாப்பப்படுகிறதற்கு இடமில்லாமல் இரட்சிப்புக்கேதுவான மனந்திரும்புதலை உண்டாக்குகிறது” (கொரி.7:10) என வேதம் கூறுகிறது.

ராஜமேன்மையைப் பெற்றுள்ள நாம், சிலர் கவலையற்றவர்களாயிருப்பது போல நாமும் இல்லாதபடி நம்முடைய குடும்பத்தாரை, நம் ஜனத்தை அழிவிலிருந்து காப்பாற்றி அவர்களுக்கு வெளிச்சமும், மகிழ்ச்சியும், விடுதலையும் உண்டாக ஆத்தம பாரங்கொண்டு நம்முடைய ராஜாதிராஜாவும் தேவாதி தேவனுமாயிருக்கிறவரை நோக்கி, மன்றாடுவோம். வேதம் நம்மில் எதிர்பார்க்கிறபடி புத்தியாய் கிரியை நடப்பிப்போம். நம்முடைய விசுவாசத்தின் கிரியைகளைக் கர்த்தர் பார்த்து நம்முடைய குடும்பம் கட்டப்படவும் கிறிஸ்துவின் சபையாகிய பேழையில் குடும்பத்தார் அனைவரும் சேர்க்கப்பட்டு நித்திய ஆழிவிலிருந்து காக்கப்படவும் உதவிசெய்வாராக!

கிறிஸ்துவின் வசனம்

மாத இதழின் 28வது வாசகர் கருத்தரங்கு

வாசகர்களுக்கு,

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பரிசுத்தநாமத்தில் வாழ்த்துக்கள். இக்கருத்தரங்கத்திற்கு திருவாரூர் மற்றும் அண்டை மாவட்டத்து வாசகர்களையும் அன்புடன் அழைக்கிறோம். அனுமதி இலவசம்.

நோக்கம் : ★ 1992முதல்2006 வரை வெளிவந்த இதழைக் குறித்த ஓர் ஆய்வு

★28வது கருத்தரங்கில் தாங்கள் கொடுக்கும் ஆலோசனை

★ எதிர் காலத்தில் நமது இதழின் இலக்கு

நாள் : அக்டோபர் 27 - ம் தேதி சனிக்கிழமை, காலை 10.00 மணி

இடம் : ஜெபகூடுகை 13D கானியாளர் தெரு, திருவாரூர்-610 002

திருவாரூர் மாவட்டம்.

உமது நிதிநியாயங்களிலிந்தம்,
ஒருநாளில்
ஏழகரம் உற்கைத்துதிக்கிறேன்
சங்.119:164

கருத்தரங்கு ஒருங்கிணைப்பாளர்

K. கிருஷ்ணன் குட்டி

9994044981

தொகுத்து கொள்ளுங்கள்

கால்குலேட்டர்

கால்குலேட்டரை கண்டுபிடித்தவர் வில்லியம் சேவார்டு பாரப்ஸ் என்பவர் ஆவார். இவர் 1857 ஜூன் 28-ந்தேதி நியூயார்க்கில் பிறந்தார். அங்குள்ள தேசிய வங்கி ஒன்றில் கிளார்க்காக தனது வாழ்க்கையை தொடங்கினார். தனது உடல் நிலை சரியில்லாத காரணத்தால், அவர் 1882-ல் செயின்ட் லூயிஸ் பகுதிக்கு குடிபெயர்ந்தார். வங்கியில் சதவீதம், வட்டி, கூட்டல், பெருக்கல் என அன்றாடம் கணக்கிடுபவராக பணிபுரிந்ததுதான் அவரை கால்குலேட்டர் எனும் அரிய சாதனத்தை உருவாக்க மிகப்பெரிய தூண்டுகோலாக அமைந்தது.

இந்தப் பாடத்தில் பிரசங்கியார் எப்படிப் பேசவேண்டும் அவர் பயன்படுத்தும் வார்த்தைகள் அல்லது சொற்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி பார்ப்போம். வேறு வார்த்தையில் சொல்வதென்றால் ஒரு சராசரி பிரசங்கியார் மக்களிடம் பேசும் போது குறிப்பிட்ட சில சொற்றொடர்களையும் வார்த்தைகளையும் பயன்படுத்துவதைப் பற்றிப் பார்ப்போம். மற்ற எல்லோரையும் போலவே பிரசங்கியாரும் மற்ற மக்களாலும் மத சம்பந்தப்பட்ட நண்பர்களாலும் அயலகத்தார்களாலும் பாதிக்கப்படுகிறார். உண்மையாகவே இப்படிப்பட்டவர்கள் சொல்கிறாயாவும் தவறல்ல, மேலும் பிரிவினை கூட்டத்தார் பயன்படுத்துகின்ற வழிமுறைகள், குறிப்பிட்ட சில வார்த்தைகள் நம்முடைய பேச்சிலும் பயன்படுத்தப்படுவது தவறல்ல. ஆனால் அவர்கள் பயன்படுத்துகின்ற சிலமுறைகளிலிருந்து நம்மை காத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளிலிருந்து நாம் விடுபடவேண்டும்.

பிரசங்கியார் தான் பேசுவதைக் குறித்து மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். அவரை கவனிக்கின்றவர்கள் அவர் என்ன சொல்கிறாரோ அதை சீக்கிரமாக பின்பற்றக் கூடும். அவர் எப்போதும் தன்னை ஒரு நல்ல மாதிரியாகக் காண்பிக்கும்படி பிரயாசப்பட வேண்டும்.

கவனக்குறைவாலோ அல்லது தவறுகளைப் பற்றி தெரியாததாலோ பிரசங்கியார்களும் சபை அங்கத்தினர்களும் பின்வரும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். “இது சபைக்கு போகும் நேரம்” “நாம் சபைக்கு போகிறோம்” “நீ சபைக்கு போகிறாயா” மேலும் இதுபோன்ற பல வார்த்தைகளை பயன்படுத்துகிறார்கள். நான் வளர்ந்த விதமானது சபைக்குப் போகிறோம் என்று போதிக்கப்படவில்லை ஆனால் சபை கூடுமிடத்திற்குப் போகிறோம். அல்லது தொழுது கொள்ளப் போகிறோம் என்பது தான். இப்போதும் இந்த விதமான வழிகளில் நாம் செய்யப் போவதை சொல்வதே சரியென்று நம்புகிறேன். ஆனால் அனுமானங்கள் நம்முடைய பேச்சிலும் வாழ்க்கையிலும் தவறான போதனைகள் கலக்க காரணமாகின்றன. சபை கூடுமிடத்தை சபை என்று பிரிவினை கூட்டத்தார் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையினால்தான் அவர்கள் சபைக்குப் போகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். சபை என்பது கூடுமிடமல்ல மாறாக சபை என்பது ஆவிக்குரிய சீரீர் அழைக்கப்பட்டவர்கள் அல்லது இரட்சிக்கப்பட்டவர்களால் ஆனது, அவைகள் சபை என்பதற்கு பின்வரும் வசனங்கள் சான்று (மத் 16:18-19; எபே 5:23-27; கொலே 1:18; எபே 1:22-23; 1கொரி. 12:20) ஆகவே நாம் இதை சரியாக்குவோம். சபைக்குப் போகிறோம் என்று சொல்வதை விட்டு, சபை கூடுமிடத்திற்கு போகிறோம். அல்லது தொழுகைக்கு செல்கிறோம் என்று சொல்வோமாக.

மேலும் சில பிரசங்கியார்களும், பிரசங்கியாரல்லாதவர்களும் “என்னுடைய சபை” “என்னுடைய அங்கத்தினர்கள்” “நம்முடைய சபை” மற்றபெயர்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை நாம் ஒங்கிருந்து

கற்றுக்கொண்டோம்? நிச்சயமாகவே அவைகளை வேதத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ளவில்லை. நாம் அவைகளை வேதத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ளாத பட்சத்தில் அவைகளை நாம் கர்த்தருடைய சபையைச்சேராத, மதம்சார்ந்த நண்பர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் “நம்முடைய சபை” மேலும் இது போன்ற பல வார்த்தைகளை உண்மையான மனதோடு பயன்படுத்தலாம். ஆனால் நாம் அப்படி செய்யக்கூடாது, சபை என்பது நமக்கு சொந்தமானதல்ல. அது கிறிஸ்துவுக்கு சொந்தமானது. அவர் சொன்னார் “நான் என் சபையைக் கட்டுவேன்” என்று, அப்படியே செய்தார், ஆனால் அது நம்முடையது என்று அர்த்தமல்ல (மத் 16:18). அதனுடைய அங்கங்களாயிருக்கும்படி நாம் கௌரவிக்கப்படுகிறோம். ஆனால் சபை நம்முடையது அல்ல. நாம் அதைக் கட்டவில்லை. நாம் அதற்காக இரத்தம் சிந்தவில்லை. நாம் அதன் இரட்சகரல்ல ஆனால் அவரே அவருடைய சபைக்கு இவை எல்லாமுமாக இருக்கிறார் (அப் 20:28, எபே 5:23). நீங்கள் ஒரு வேளை முக்கியமல்லாத ஒன்றை பெரிதாக நான் பேசுவதாக நினைக்கலாம் தவறாக பயன்படுத்தப்படுகிற சில வார்த்தைகள் குற்ற மற்றதாக தோன்றலாம். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால் இந்த விதமாகத்தான் கர்த்தரிடமிருந்தும் அவருடைய வழிகளிலிருந்தும் மக்கள் விலகிச்சென்றார்கள் உங்களுடைய வார்த்தைகளை குறித்து நீங்கள் கவனமாயிருங்களு என்று நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இவைகளோடும் மற்றபிரிவினை கூட்டத்தார் பயன்படுத்துகிற வார்த்தையோடும், உலகத்திலுள்ள பிரசங்கியர்கள் பொய்யுக்கும், சத்தியத்திற்கும் மற்றும் தவறாக சொல்வதற்கும், மிகைப்படுத்துவதற்கு முரிய வேறு பாட்டை கண்டுபிடிக்க சிரமப்படுகிறார்கள். உண்மையாகவே லஞ்சம் மலிந்திருக்கின்ற இடத்தில் பல இடங்களிலிருந்தும், திசைகளிலிருந்தும் எதையாகிலும் நாடி மக்கள் உங்களிடத்தில் வரும்போது அதை மறுப்பதும் பொய்யான விளக்கமளிப்பதும் மேலும் சாதாரணமாக உண்டு இல்லை என்று சொல்வதும் ஒரு வகையான வாழ்க்கை முறையாகிறது. உலகம் அது சரிதான் என்று சொல்கிறது. ஆனால் கிறிஸ்தவன் உண்மையும், நேர்மையுமாக இருக்க வேண்டியது அவசியம், பவுல் நாம் ஒருவரோடு ஒருவர் பொய் சொல்லக் கூடாதென்று சொல்கிறார் வெளி21:8. மேலும் எல்லாவற்றிலும் நாம் உண்மையாகவே இருக்க வேண்டுமென்று வேதம் போதிக்கிறது (ரோமர் 12:17). வேறு வகையாக சொல்வதென்றால் ஒருவரோடொருவர் உண்மையாயிருப்பது மட்டுமல்லாமல் உலக மக்களிடமும் உண்மையாக இருக்க வேண்டும்.

மக்கள் நம்முடைய வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் அவர்களுக்கு நாம் உண்மையைத்தான் பேசுகிறோம் என்ற நம்பிக்கை வராவிட்டால் அவர்கள் யாரைத் தான் நம்புவார்கள்? உண்மையாகவே கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மைத்தான் சத்தியத்தை சொல்லும்படியாக மக்கள் நம்பியிருக்க வேண்டும்.

பிரசங்கியர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய தீயபழக்கம் என்ன வென்றால் மற்ற பிரசங்கியாரைப் பற்றி தாழ்வாகப் பேசுவது. பிரசங்கியர்களைக் குறித்து பகையும், பொறாமைகொள்வதும் அவர்களிடம் குற்றங் கண்டுபிடிப்பதும் அவர்களை வேறுபடுத்துவதும் அவர்களுக்கு எதிராக குற்றச்சாட்டுகள் சொல்வதும் அவர்களை குறித்து புறம் பேசுவதும் போன்ற தீய பழக்கங்கள் பிரசங்கியரிடமிருக்கிறது. இவையெல்லாம் மிக மோசமானவைகள். எல்லா மக்களிலும் மற்றவர்களைப்பற்றி

மேன்மையாக பேசுவார் பிரசங்கியாராகவல்லவராயிருக்க வேண்டும். உங்களுடைய சக பிரசங்கியாரைக் குறித்து ஏதாகிலும் நல்ல விஷயங்கள் பேசத் துவங்குங்கள்.

இன்னும் பிரசங்கியார்களுக்கு தங்கள் நாவோடும் தங்கள் வார்த்தைகளோடும் உள்ள கடினமான நேரம் எதுவென்றால் அவர்கள் தங்களை குறித்தே பெருமை பேசி தம்பட்டம் அடிப்பதாகும். அவர்கள், தான் இன்றைக்குள்ள எல்லாரிலும் பெரியவர் என்று பெருமை பேசுவதை கொஞ்சமாவது குறைத்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் அப்படி பெரியவராயிருந்தால் உங்களுடைய சகோதரர்கள் அதை அறிந்து கொள்வார்கள் நீங்கள் பெருமை கொள்ளத் தேவையில்லை. நீங்கள் அப்படியில்லாவிட்டால் தற்பெருமை கொள்வது உங்களை மோசமாக்கும் யாகோபு 3:5-ல் காண்கிறபடி நாவு சிறிய அவயவமாயிருந்தும் பெரிய காரியங்கள் குறித்து பெருமை பேசுகிறது என்று சொல்கிறார். நம்மைப்பற்றியே நாம் மேன்மையாக பேசுவதை விட்டு ஆவியிலும் வாழ்க்கையிலும் சாந்தமாகவும் இருக்க வேண்டும். கிறிஸ்து சொன்னார் : “சாந்த குணமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள் அவர்கள் பூமியை சுதந்தரித்துக் கொள்வார்கள்” (மத் 5:5).

நீங்கள் காண்கிறபடி பிரசங்கியார்கள் பரிபூரணமானவரல்ல அவர்களுக்கும் பிரச்சனைகள் உண்டு, அவர்களுக்கு பிரச்சனைகள் இருப்பதினாலே அந்த பிரச்சனைகளை தொடர்ந்து பாவம் செய்வதற்கோ அல்லது சபையைவிட்டு போவதற்கோ பயன்படுத்த கூடாது. மற்றவர்களைப் போலவே தன்னைச் சுற்றியுள்ள மக்களுக்கு தன்பெயரில் நம்பிக்கை வரும் அளவிற்கு கடினமாக உழைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கு அவர் எப்பொழுதும் தன்னுடைய நாவை உண்மையாகவும், பொறுப்புள்ள வழிகளிலும் பயன்படுத்த வேண்டும்.

பிரசங்கியார் ஒரு தனித்தன்மையுள்ள நிலையிலிருக்கிறார். அவர் பிரசங்கியாராயிருப்பதினால் அவருடைய சகோதரர்களும் மற்றவர்களும் தங்களுடைய பிரதிநிதியாக அவர் பேசவேண்டுமென்று எதிர்ப்பார்ப்பார்கள், ஆனால் அவர் மிகுந்த ஜாக்கிரதையோடு தான் சொல்வதிலும், பேசுவதிலும் கிறிஸ்துவுக்கு மகிமையாயிருப்பதிலும் நிந்தைவராது ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

சொல்லப்பட்டவைகளைக் குறித்து மிகவும் ஜாக்கிரதையாக சிந்திக்கும்படி உங்களை அழைக்கிறேன். உங்களுடைய பேச்சை மேம்படுத்த முயற்சியுங்கள், எப்போதும் “தேவனுடைய வாங்கியங்களின்படியே” பேசுங்கள் ஏனென்றால் இருதயத்திலிருந்தே வார்த்தைகள் புறப்படும்.

ஜெபியுங்கள்

டிவி நிகழ்ச்சிகளுக்காக...

ரேடியோ நிகழ்ச்சிகளுக்காக...

கிறிஸ்துவின் வசனம் மாத இதழுக்காக...

கிறிஸ்துவின் ஊழியர்களுக்காக...

இம்மாதம் 28-ந்தேதி திருச்சியில் நடைபெறவுள்ள

தமிழக கிறிஸ்துவின் சபை ஊழியர்

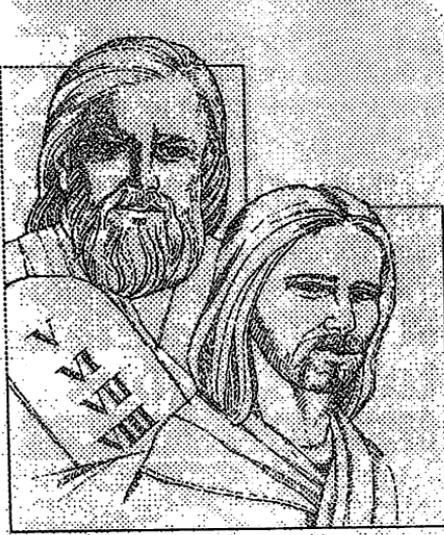
கூடுகைக்காக...

சகோ. ஏசையன் -சென்னை அவர்கள்

விட்டுச்சென்ற குடும்பத்திற்காக...

இயேசு மேன்மையுள்ளவர் Jesus Is Preferred

இன்று உலகத்திலே நான் பெரியவன் நீ பெரியவன் என்று அடித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். சர்வலோகத்திற்கும் ஒரு பெரியவர் இருக்கிறார் என்பதை மறந்து போய்விடுகின்றனர். உலத்திலே எத்தனையோ தீர்க்கதரிசிகள் தோன்றினார்கள். ஆனால் “ஸ்தீர்க்களிடத்திலே பிறந்தவர்களில் யோவான்ஸ்நானனைப் பார்க்கிலும் பெரிய தீர்க்கதரிசி ஒருவனுமில்லை;” (லூக்.7:28). இந்த யோவான்ஸ்நானன் இயேசுவுக்கு முன்னோடியாக அனுப்பப்பட்டவன். யோவான்ஸ்நானன் இயேசுவைக் குறித்து சாட்சி கொடுக்கும் போது, “எனக்குப் பின்வருகிறவர் எனக்கு முன்னிருந்தவர், ஆகையால் அவர் என்னிலும்

மேன்மையுள்ளவர் என்று நான் சொல்லியிருந்தேனே, அவர் இவர்தான் என்று சத்தமிட்டுக் கூறினான்” (யோவா.1:15). இயேசு கிறிஸ்து வந்து 2000 வருடங்கள்தானே ஆகிறது என்று அநேகர் லேசாக பேசிவிடுகின்றனர். இங்கு இயேசுவுக்கு முன்னோடியாகவும் கர்த்தருக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்தும்படியாகவும் வந்த யோவான்ஸ்நானன், எனக்குப் பின்வருகிறவர் எனக்கு முன்னிருந்தவர் அவர் என்னிலும் மேன்மையுள்ளவர் என்று சொல்லி சாட்சி பகருகிறான்.

சிலர் யோவான்ஸ்நானனையே கிறிஸ்து என்று நினைத்தனர். இன்றும் கூட அநேகருக்கு அறிமுகமான ஊழியர் ஒருவர் வந்துவிட்டால் போதும் அவர் தேவனுக்கு நிகரானவர் என்று கூறிவிடுவார்கள். ஆனால் இங்கு எருசலேமிலிருந்த யூதர்கள் ஆசாரியரையும் லேவியரையும் யோவான்ஸ்நானனிடம் அனுப்பி நீர் யார் என்று கேட்ட பொழுது அவன் மறுதலியாமல் அறிக்கையிட்டதும்ன்றி, நான் கிறிஸ்து அல்ல என்றும் அறிக்கையிட்டான். மேலும் “அவருடைய பாதரசையின் வாரை அவிழ்ப்பதற்கும் நான் பாத்திரனல்ல என்றான்” (யோவா.1:27). எந்த அளவிற்கு இயேசுவுக்கு முன் தான் தகுதியற்றவன் என்பதை ஒரு பெரிய தீர்க்கதரிசியாக இருந்த யோவான்ஸ்நானகன் அறிக்கையிடுகிறான் என்பதைப் பாருங்கள். தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஒரு தீர்க்கதரிசியே இவ்விதமாக தாழ்த்துவானேயானால் நாமெல்லாம் எம்மாத்திரம்! ஆகையால்தான் நூற்றுக்கு அதிபதியும் கூட தன் வேலைக்காரனுடைய சுகத்துக்காக இயேசுவை நோக்கி வேண்டிக்கொள்ளும்போது “நான் உம்மிடத்தில் வரவும் என்னைப் பாத்திரனாக எண்ணவில்லை; ஒரு வார்த்தைமாத்திரம் சொல்லும், அப்பொழுது என் வேலைக்காரன் சொஸ்தமாவான்” என்றான் (லூக்7:7). இயேசு ஆண்டவர் இதைக்

கேட்டு மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு இஸ்ரவேலுக்குள்ளும் நான் இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தைக் காணவில்லை என்றார். ஆம் பிரியமானவர்களே, இயேசு எல்லாரிலும் மேன்மையானவர். அவர் சொல்ல ஆகும், அவர் கட்டளையிட நிற்கும். அவரால் கூடாத காரியம் ஒன்றுமில்லை. அவர் உலகத்தின் பாவத்தை சுமந்து தீர்க்கும்படியாக வெளிப்பட்டார்.

“யோவான்ஸ்நானன் வனாந்தரத்தில் ஞானஸ்நானங் கொடுத்து, பாவமன்னிப்புக்கென்று மனந்திரும்புதலுக்கேற்ற ஞானஸ்நானத்தைக் குறித்துப் பிரசங்கம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது யூதேயா தேசத்தார் அனைவரும் எருசலேம் நகரத்தார் யாவரும் அவனிடத்திற்குப்போய், தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, யோர்தான்நதியில் அவனால் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்” (மாற்.14,5). இங்கு யோவானால் யூதேயா, மற்றும் எருசலேம் நகரத்தார் யாவரும் அவனிடத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள் என்று வாசிக்கிறோம். இந்த யோவான்ஸ்நானன் அவரைக் குறித்து ஜனங்களிடத்தில் சொன்னது “இதோ, உலகத்தின் பாவத்தை சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டி எனக்குப்பின் ஒருவர் வருகிறார், அவர் எனக்கு முன்னிருந்தபடியால் என்னிலும் மேன்மையுள்ளவரென்று நான் சொன்னேனே, அவர் இவர்தான். நானும் இவரை அறியாதிருந்தேன்; இவர் இஸ்ரவேலுக்கு வெளிப்படும் பொருட்டாக, நான் ஜலத்தினாலே ஞானஸ்நானங் கொடுக்க வந்தேன் என்றான்” (யோவா.1:29-31). பின்னும் யோவான்ஸ்நானன் சாட்சியாக சொன்னது: ஆவியானவர் புறாவைப்போல வானத்திலிருந்திறங்கி, இவர் மேல் தங்கினதைக் கண்டேன் ஜலத்தினால் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்படி என்னை அனுப்பினவர்; ஆவியானவர் இறங்கி யார்பேல் தங்குவதை நீ காண்பாயோ, அவரே பரிசுத்த ஆவியினால் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கிறவர் என்று எனக்குச் சொல்லியிருந்தார். அந்தப்படியே நான் கண்டு, இவரே தேவனுடைய குயாரன் என்று சாட்சி கொடுத்து வருகிறேன் என்றான்” (யோவா.1:32-34). தனக்குப்பின் வருகிற மேன்மையுள்ளவராகிய இயேசுவை அறிமுகப்படுத்துவதில் யோவான்ஸ்நானன் கடுகளவும் வெட்கப்படவுமில்லை, பயப்படவுமில்லை, தன்னை பின்பற்றி வந்த சகல ஜனங்களும் இடறிப்போவார்களே என்று அச்சம் கொள்ளவுமில்லை. தன்னை ஏற்படுத்தினவருக்கு ஏற்றார்போல இயேசுவைக்குறித்து, முன்னோடியாகவும் பாதையை செவ்வையண்ணுகிறவனாகவுமிருந்துகொண்டு சாட்சி பகர்ந்தான். “யோவானும் அவனுடைய சீஷரில் இரண்டுபேரும் நிற்கும்போது, இயேசு நடந்து போகிறதை அவன் கண்டு; இதோ, தேவ ஆட்டுக்குட்டி என்றான். அவன் அப்படிச் சொன்னதை அவ்விரண்டு சீஷருங்கேட்டு, இயேசுவுக்குப் பின் சென்றார்கள்” (யோவா.1:35-37). இதைக் கண்ட யோவான்ஸ்நானன் அவர்களைத் தடுத்தானா? அவனுடைய வேலையே கர்த்தருக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்துவதே! அவர் வந்தபின்பு ஜனங்களை அவருக்கு நேரே வழிநடத்தினான். இன்றைக்கு அனேகர் தங்களுக்காக ஆட்களை சேர்க்கிறார்களே தவிர, இயேசுவுக்கு நேரே ஜனங்களை வழிநடத்துவதில்லை.

பிரியமான சகோதரனே, சகோதரியே நீயும் இயேசுவை பின்பற்றி வர ஆயத்தமாயிருக்கிறாயா? இன்றைக்கு இருக்கும் தலைவர்களை நீ பின்பற்றினால் அவர்கள் தலை இருக்கும்வரை நீ அவர்களின் வழியே நடக்கலாம். அதற்கு பின்பு நீ யாரைப்பின்பற்றுவாய்? நீ பின்பற்றும் தலைவன் உனக்காக தலையை கொடுக்க மாட்டான். மாறாக உன் தலையை வாங்கிவிடுவான். ஆனால் உனக்காக ஜீவனையே பலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வந்தவர் தேவ ஆட்டுக்குட்டியாகிய இயேசுகிறிஸ்து. அவர்

இன்றும் ஜீவிக்கிறார். அவரை தேவன் முத்திரித்திருக்கிறார். அவரைக்குறித்து கேள்விப்பட்டவர்கள் அநேகர். ஆனால் அவரை அறிந்து ஏற்றுக்கொண்டவர்களும் அவரை புரிந்து கொண்டவர்களும் சிலரே. அதில் ஒருவராக நீ இருக்கிறாயா?

ஒரு முறை பரிசேயரில் ஒருவன் தன்னுடனே போஜனம் பண்ண வரவேண்டுமென்று இயேசுவை வேண்டிக்கொண்டான். அவர் அந்தப்படியே பரிசேயனுடைய அழைப்பை ஏற்று அங்கு சென்று பந்தியிருந்தார். அப்பொழுது இயேசுவை கேள்விப்பட்ட பாவியாகிய ஒரு ஸ்திரீ அந்த பரிசேயன் வீட்டிற்கு சென்று இயேசுவின் பின்னாக நின்று அழுதுகொண்டு அவருடைய பாதங்களை தன் கண்ணீரினால் நனைத்து, தன் தலைமயிரினால் துடைத்து, அவருடைய பாதங்களை முத்தஞ்செய்து பரிமளதைலத்தைப் பூசினாள். உங்களுக்குத் தெரியுமா, பெண்களுக்கு கூந்தல் எதற்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று, மகிமையாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மகிமையான கூந்தலைகொண்டு தன் கண்ணீரினால் நனைத்து அவருடைய பாதங்களை துடைத்தாள். தான் பாவி என்பதை ஒப்புக்கொண்ட அந்த ஸ்திரீ ஆண்டவர் இன்னார் என்பதை அறிந்தபடியால் அவருக்கு மேன்மையான பரிமளதைலத்தைப் பூசவும் தன் மேன்மையான, மகிமையான கூந்தலினால் அவருடைய பாதங்களை துடைக்கவும் முத்தம் செய்யவும் முந்திக்கொண்டாள். இன்றைக்கு ஆண்டவருடைய கற்பனைகளை ஒத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் தங்களுடைய இருக்கையைவிட்டு சற்றும் இறங்கமாட்டார்கள். பரிசேயரும் கூட அப்படித்தான் உயிர்த்தெழுதல், தேவ தூதன், ஆவி எல்லாவற்றையும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். உள்ளான மனதில் தொடாதே, தீண்டாதே, ருசிபாராதே என்கிற காரியங்களை வைத்துக்கொண்டு பாரம்பரியமாக வாழ்ந்துவருவார்கள். இந்த பரிசேயனை கர்த்தர் பார்த்து “நீ என் கால்களுக்கு தண்ணீர்தரவில்லை, இவளோ, கண்ணீரினால் என் கால்களை நனைத்து, தன் தலைமயிரினால் அவைகளைத் துடைத்தாள். நீ என்னை முத்தஞ்செய்யவில்லை, இவளோ, நான் உட்பிரவேசித்தது முதல், என் பாதங்களை ஓயாமல் முத்தஞ்செய்தாள். நீ என் தலையில் எண்ணெய் பூசவில்லை, இவளோ, என் பாதங்களில் பரிமளதைலம் பூசினாள். ஆதலால் நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்: இவள் செய்த அநேக பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டது; இவள் மிகவும் அன்பு கூர்ந்தாளே என்றார்” (லூக்.7:44-47). மேன்மையானவரை நம்சொந்த இரட்சகராக பெறவேண்டுமானால், நாம் முதலாவது நம்முடைய மேன்மையை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும். அவர் நமக்காக தம்மைத்தாமே தாழ்த்தி சிலுவையில் அறையுண்டிருக்கும்போது நமக்கு எதற்கு மேன்மை. அவரை சுமக்கும் கழுதையாக நாம் மாறவேண்டும். அது ஒரு பெரிய பாக்கியமே. மாபெரும் தீர்க்கதரிசியே அவருடைய பாதாரச்சையின்வாரை அவிழ்ப்பதற்கு நான் பாத்திரன் அல்ல என்று சொல்லியிருக்கும்போது, நாம் எம்மாத்திரம்?

ஆண்டவர் இயேசுவுக்கு வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை அறியாத மக்கள் அன்றும் இருந்தார்கள். இன்றும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். கப்பர் நசுமுக்கு இயேசு சென்றபோது நாலுபேர் ஒரு திமிர்வாதக்காரனைச் சுமந்துகொண்டு அவரிடத்தில் வந்தார்கள் “இயேசு அவர்கள் விசுவாத்தைக் கண்டு, திமிர்வாதக்காரனை நோக்கி: மகனே, உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது என்றார். அங்கே உட்கார்ந்திருந்த வேத பாரகரில் சிலர்: இவன் இப்படி தேவ தூஷணம் சொல்லுகிறதென்ன? தேவன் ஒருவரேயன்றிப் பாவங்களை

மன்னிக்கத்தக்கவார் யார் என்று தங்கள் இருதயங்களில் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே இப்படிச் சிந்திக்கிறார்களென்று இயேசு உடனே தம்முடைய ஆவியில் அறிந்து, அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் உங்கள் இருதயங்களில் இப்படிச் சிந்திக்கிறதென்ன? உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டதென்று சொல்வதோ, அல்லது உன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நடவென்று சொல்வதோ, எது எளிது? பூமியிலே பாவங்களை மன்னிக்க மனுஷகுமாரனுக்கு அதிகாரம் உண்டென்பதை நீங்கள் அறியவேண்டும் என்று சொல்லி, திமிர்வாதக்காரனை நோக்கி: நீ எழுந்து, உன் படுக்கையை எடுத்துக் கொண்டு, உன்வீட்டுக்குப்போ என்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்” (மாற்.2:5-11). அவர் மேன்மையுள்ளவராக சகல அதிகாரமும் பெற்றவராகையால் இப்படி சொல்லி அவனை சகப்படுத்தினார். பிசாசுகளும் அவருக்கு பயந்து நடுங்கின. “இயேசுவே, உன்னதமான தேவனுடைய குமாரனே, எனக்கும் உமக்கும் என்ன? என்னை வேதனைப்படுத்தாதபடிக்கு தேவன் பேரில் உமக்கு ஆணையென்று மிகுந்த சத்தமிட்டு சொன்னது” (மாற்.5:7). ஆனால் அவருடைய சொந்த ஊராரும் சொந்த ஜனங்களும் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று பார்க்கிறோம். “இவன் தச்சன் அல்லவா? இவன் சகோதரிகளும் இங்கே நம்மிடத்தில் இருக்கிறார்கள் அல்லவா? என்று சொல்லி, அவரைக் குறித்து இடறலடைந்தார்கள். இயேசு அவர்களை நோக்கி: தீர்க்கதரிசி ஒருவன் தன் ஊரிலும் தன் இனத்திலும் தன் வீட்டிலுமேயன்றி வேறெங்கும் கனவீனமடையான் என்றார்” (மாற்.6:3,4). ஆம், அந்தப்படியே இன்று கிறிஸ்தவர்கள்தான் சில சமயங்களில் யூதாசைப்போல, கிறிஸ்துவுக்கு விரோதமாக செயல்படுகிறவர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள்.

இச்செய்தியை வாசிக்கும் என் அன்பு சகோதரனே சகோதரியே, உனக்காக ஜீவனை கொடுக்க வந்த ஆண்டவர் இயேசுவை குறித்து நீ என்ன நினைக்கிறாய்? அவர் உன்னை ஒருபோதும் தள்ளாதவர், அவர் உனக்காக பிதாவினிடம் பரிந்து பேசுகிறவர், அவர் உன் நோய்களை எல்லாம் குணமாக்குகிறவர், அவர் உன் வாழ்வில் அற்புதம் செய்கிறவர், யார் உன்னை கைவிட்டாலும் அவர் கைவிடாதவர், அவர் மேன்மையுள்ளவர், அவரை நீ மேன்மைப்படுத்துவாயானால் அவர் உன்னை மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டுவார்.

நடப்புச் செய்திகள்

- ★ தமிழ் புத்தாண்டு முதல் அரசகேபிள் காண்ப்பரேஷன் செயல்பட தொடங்கும் என்று முதல்வர் கருணாநிதி அறிவித்துள்ளார்.
- ★ பெண்களின் வசதிக்காக டெல்லியில் மகளிர் சிறப்பு ரயில்கள் இயக்க வடக்கு ரயில்வே திட்டமிட்டுள்ளது.
- ★ சென்னையில் இருந்து வடசீனாவுக்கு சாக்கு கப்பல் போக்குவரத்து சேவை தொடங்கப்பட்டது. இதை துறைமுகபொறுப்புக் கழக தலைவர் சுரேஷ் துவக்கிவைத்தார்.
- ★ ஒன்று முதல் பிளஸ் 2 வகுப்பு வரையிலான பாடநூல்கள் அனைத்தையும் தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் கழகம் தனது இணைய தளத்தில் வெளியிட்டுள்ளது.
- ★ மெக்சிகோவில் நடந்த உலகசெஸ்போட்டியில் இந்தியவீரர் விஸ்வநாதன் ஆனந்த் சாம்பியன் பட்டம் வென்றார்.

தேவன் பிரிவினையை ஏற்றுக்கொள்ளார்

பிரிவினையானது மிக கொடிய நோய்போன்றது. ஆனால் நோய்க்கு மருந்து

இல்லாமற்போகலாம். பிரிவினையை முறியடிக்க ஏற்ற மருந்து பரிசுத்த வேதாகமத்தில் உண்டு. “பிரிந்துபோகிறவன் தன் இச்சையின்படி செய்யப்பார்க்கிறான், எல்லா ரூனத்திலும் தலையிட்டுக் கொள்ளுகிறான்” (நீதி.18:1). பிரிவினையைக் கர்த்தர் அனுமதிக்கிறதில்லை. ஏனென்றால் “கிறிஸ்து பிரிந்திருக்கிறாரா?” (1கொரி.1:13) ஆனால் நம்மில் அநேகர் நான் அந்த ஊழியனைச்சார்ந்தவன் அந்த குரூப்பில் சேர்ந்து ஊழியஞ்செய்கிறேன். உங்களோடு பேசினால் என்னை அவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்பார்கள். அந்தியோகியாவில் உள்ள சீஷர்களுக்கு முதல் முதல் கிறிஸ்தவர்கள் என்கிற பெயர் வழங்கப்பட்டது. இப்பெயர் வழங்கப்பட்டபோது

நான் பவுலை சேர்ந்தவன் என்றோ அல்லது நான் பேதுருவை சேர்ந்தவன் என்றோ ஒருவரும் சொல்லவில்லை எல்லோரும் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும் கிறிஸ்தவர்களாகயிருந்தார்கள். இன்றும் நம் ஆண்டவர் நமக்கு போதிக்கும் வசனம் இதுதான் “ஒருவன் எனக்கு ஊழியஞ்செய்கிறவனானால் என்னைப் பின்பற்றக்கூடவன், நான் எங்கே இருக்கிறேனோ அங்கே என் ஊழியக்காரனும் இருப்பான்: ஒருவன் எனக்கு ஊழியஞ்செய்தால் அவனைப் பிதாவானவர் கணம்பண்ணுவார்” (யோவா.12:26). நீங்கள் இயேசுவைப் பின்பற்றினால் உங்களுக்குள்ளே பிரிவினை ஆவியும் இருக்காது, பிரிவினை சபையும் இருக்காது.

ஆண்டவர் ஜெபிக்கும்போது “நாம் ஒன்றாயிருக்கிறதுபோல அவர்களும் ஒன்றாயிருக்கும்படி, நீர் எனக்குத்தந்த மகிமையை நான் அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன்” (யோவா.17:22) என்கிறார். தேவன் பிரிந்து இருக்கவில்லை. பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியானவர் இம்மூவரும் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள். தேவன் தம்முடைய சித்தத்தை குமாரன் மூலமாகவும் பரிசுத்த ஆவியானவர் மூலமாகவும் வெளிப்படுத்துகிறார். கிறிஸ்துவானவர் உயிர்த்து தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருக்கிறார் என பார்க்கிறோம். அந்த நித்தியத்தில் வாழப்போகும் நாம் பிரிவினையோடு இருந்தால் எப்படி? தாவீது ராஜா பாடும்போது “இதோ, சகோதரர் ஒருமித்துவாசம்பண்ணுகிறது எத்தனை நன்மையும் எத்தனை இன்பமுமானது?” (சங்.133:1) என்று பாடுகிறார். உண்மைதான் ஒருமித்து வாசம்பண்ணுகிறது மிகுந்த ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டுவரும்.

பிரிவினைக்கு மூலகாரணமாயிருப்பது பகை. “தன் சகோதரனைப்பகைக்கிற எவனும் மனுஷ கொலைபாதகனாயிருக்கிறான்; மனுஷ கொலைபாதகனெவனோ அவனுக்குள் நித்திய ஜீவன் நிலைத்திராது” (1யோவா.3:15). கொலை என்பது கொடுமையான செயல். இதைக்குறித்து கர்த்தர் குறிப்பிடும் போது, “கொலை செய்யாதிருப்பாயாக என்பதும், கொலைசெய்கிறவன் நியாயத்தீர்ப்புக்கு

ஏதுவாயிருப்பான் என்பதும், பூர்வத்தாருக்கு உரைக்கப்பட்டதென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; தன் சகோதரனை நியாயமில்லாமல் கோபித்துக்கொள்பவன் நியாயத்தீர்ப்புக்கு ஏதுவாயிருப்பான்; தன் சகோதரனை வீணென்று சொல்லுகிறவன் ஆலோசனைச் சங்கத்தீர்ப்புக்கு ஏதுவாயிருப்பான்; மூடனே என்று சொல்லுகிறவன் எரிநரசுத்துக்கு ஏதுவாயிருப்பான்” (மத்.5:21,22) என்று கர்த்தர் உரைக்கிறார். முன்னே கொலை செய்தால் தான் குற்றம் ஆனால் தற்போது நியாயமில்லாமல் கோபித்துக்கொண்டாலே குற்றம் என்று வாசிக்கின்றோம். இப்படியிருக்க நாம் சகோதரனை நியாயமில்லாமல் கோபித்துக்கொள்வதோ, மூடன் என்று சொல்லுகிறதோ மாபெரும் தவறாக இருக்கிறது. மேலும் “தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறேனென்று ஒருவன் சொல்லியும், தன் சகோதரனைப் பகைத்தால், அவன் பொய்யன்; தான் கண்ட சகோதரனிடத்தில் அன்பு கூராமலிருக்கிறவன், தான் காணாத தேவனிடத்தில் எப்படி அன்பு கூருவான்?” (1யோவா.4:20). இங்கே தன் சகோதரனைப் பகைக்கிறவன் பொய்யன் என திருமறை விளக்குகிறது. திருமறை ஒருக்காலும் பொய்யுரையாது என்பது நாம் அறிந்த உண்மை. ஆக சகோதரனைப் பகைக்கிறவன் பொய்யனாயிருக்கிறான் அவனுக்குள் சத்தியம் இல்லை. சத்தியம் இருக்குமேயானால் பொல்லாங்கனுக்குள், அதாவது முழுவதும் பாவத்தில் கிடக்கும் பாவியை எப்படி மன்னித்து கிறிஸ்து ஏற்றுக்கொள்கிறாரோ, அதே சிந்தை அவனுக்குள்ளும் இருக்கும்.

தேவ சமூகத்தில் காணிக்கை செலுத்த வரும்போது “உன்பேரில் உன் சகோதரனுக்கு குறை உண்டென்று அங்கே நினைவுகூருவாயாகில், அங்கே தானே பலிபீடத்தின் முன் உன் காணிக்கையை வைத்து விட்டுப்போய், முன்பு உன் சகோதரனோடே ஒப்புரவாகி, பின்பு வந்து உன் காணிக்கையைக் செலுத்து” (மத்.5:23,24). கர்த்தர் காணிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளும் முன்பு உன் சகோதரனோடே ஒப்புரவாகி, பின்பு வந்து உன் காணிக்கையை செலுத்து என்கிறார். இவ்வசனத்தை யாருக்கோ சொன்னதுபோல அனேகர் எடுத்துக்கொண்டு மெத்தமமாக இருந்து விடுகின்றனர். “இப்படியிருக்க, நீ உன் சகோதரனைக் குற்றவாளியென்று தீர்க்கிறதென்ன? நீ உன் சகோதரனை அற்பமாய் எண்ணுகிறதென்ன? நாமெல்லாரும் கிறிஸ்துவினுடைய நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக நிற்போமே” (ரோம.14:10). தேவனுடைய கைகளில் விழுகிறது பயங்கரமாயிருக்கும். கர்த்தர் சொன்ன காரியங்களுக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டியது நமது கடமை. அதைவிடுத்து அதற்கு வியாக்கியானம் கொடுத்துக்கொண்டு காலத்தை தள்ளுவோமானால் நியாயத்தீர்ப்புக்கு எப்படி தப்புவோம்? அவருடைய வசனமே நம்மை நியாயந்தீர்க்கும்.

இயேசுவை முன் வை - Put Jesus First

உலகம் என்னைச் சுற்றியுள்ளது இப்போ கவர்ச்சியாய் இல்லை; இதன் இன்பங்கள் வேதனையைக் கொண்டு வருகிறது, இதன் ஞானம் வீணாயிருக்கிறது; நான் ஒரு நிலையான, உறுதியான அடித்தளத்தை தேடுகிறேன்; நான் இயேசுவை முன் வைப்பேன் என் வாழ்வில்.

கர்த்தர் இயேசு மரித்தார் என் இரட்சிப்பு வெற்றிபெற; அவர் எனக்குப் பதிலாக கல்வாரிக்கு சென்று இரத்தம் சிந்தினார்; மீட்பு என்னைத் தூண்டியது எல்லா பாவத்தையும் விட்டு விட; நான் இயேசுவை முன் வைப்பேன் என் வாழ்வில்.

- James D. Murch

எங்கள் எலும்புகள் உலர்ந்துபோயிற்று நம்பிக்கை அற்றுப்போயிற்று

எலும்புக்கூடு பார்த்திருக்கிறீர்களா? பள்ளி ஆய்வுக்கூடத்தில் பார்த்து இருப்பீர்கள். அம்மாதிரியான உலர்ந்துபோன எலும்புகள் நிறைந்த ஒரு பள்ளத்தாக்கின் நடுவிலே எசேக்கியேல் தீர்க்கதரிசியை கர்த்தர் கொண்டு போனார். நீங்களா இருந்தா, பார்த்து பயந்து போயிருப்பீங்க. எசேக்கியேல் தீர்க்கதரிசியை அந்த எலும்புகள் நிறைந்த பள்ளத்தாக்கை சுற்றி நடக்கப்பண்ணினார். பின்பு, மனுபுத்திரனே, இந்த எலும்புகள் உயிரடையுமா என்று கேட்டார்; அதற்கு எசேக்கியேல்: கர்த்தராகிய ஆண்டவரே, தேவரீர் அதை

அறிவீர் என்றான்.

அப்பொழுது கர்த்தர் நீ இந்த எலும்புகளைக் குறித்து தீர்க்கதரிசனம் உரைத்து அவைகளைப் பார்த்து உலர்ந்த எலும்புகளே, கர்த்தருடைய வார்த்தையைக் கேளுங்கள். நான் உங்கள்மேல் நரம்புகளைச் சேர்த்து, உங்கள் மேல் மாம்சத்தை உண்டாக்கி, உங்களைத்தோலினால் மூடி, உங்களில் ஆவியைக் கட்டளையிடுவேன் அப்பொழுது நீங்கள் உயிரடைந்து, நான் கர்த்தர் என்று அறிந்து கொள்வீர்களென்று உரைக்கிறார் என்று சொல் என்றார். அந்தப்படியே எசேக்கியேல் சொல்ல ஒரு இரைச்சல் உண்டாகி ஒவ்வொரு எலும்பும் தன் தன் எலும்போடே சேர்ந்து அவர்கள் உயிரடைந்து காலூன்றி, மகா பெரிய சேனையாய் நின்றார்கள்.

இஸ்ரவேலருக்கு பாடம் புகட்டவே கர்த்தர் இவ்விதமான காரியத்தை எசேக்கியேலுக்கு முன்பாக நடப்பித்தார். நம்மில் அவிசவாசமுள்ளவர்களாக இருப்பவர்களுக்கும் இது பாடமாக அமையும். இதோ, அவர்கள் எங்கள் எலும்புகள் உலர்ந்து போயிற்று; எங்கள் நம்பிக்கை அற்றுப்போயிற்று; நாங்கள் அறுப்புண்டு போகிறோம் என்கிறார்கள். நான் உங்கள் பிரேதக் குழிகளைத் திறந்து, உங்களை உங்கள் பிரேதக் குழிகளிலிருந்து வெளிப்படவும், உங்களை இஸ்ரவேல் தேசத்துக்கு வரவும்பண்ணுவேன். அப்பொழுது நான் கர்த்தர் என்று அறிந்துகொள்வீர்கள் என்றார். செத்து நாலு நாட்களான லாசருவை நமது ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து கல்லறையிலிருந்து எழுப்பினார் அல்லவா?

இந்த இஸ்ரவேலர்களைப் போல எங்கள் எலும்புகள் உலர்ந்து போயிற்று, எங்கள் நம்பிக்கை அற்றுப்போயிற்று, நாங்கள் அறுப்புண்டு போகிறோம் என்று அவிசவாசமான வார்த்தைகளைப் பேசுகிறார்கள். உலர்ந்து போன எலும்புக்கு உயிர் கொடுக்கும் தேவன் நம் கர்த்தர். அவர்மீது அசையாத நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். வைப்பீர்களா!

மனப்பாட வசனம்:

“என் ஆவியை உங்களுக்குள் வைப்பேன்; நீங்கள் உயிரடைவீர்கள்”

(எசேக்கியேல் 37:14).

வேந அறிவும் யோட்டி எண். 86

யோட்டி உரண சர்கன் கவனாத்திதூகு,

கீழ்க்கண்ட பத்து கேள்விகளுக்கும் வசன ஆதாரத்துடன் 50 பைசா தபால் கார்டில் இம்மாதம் 25ம்தேதிக்குள் எமக்கு வந்து சேரும்படி எழுதி அனுப்பிவையுங்கள். இருபது வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இப்போட்டியில் கலந்துகொள்ளலாம். பதிவு எண்ணுடன் உங்கள் முழு முகவரியை தெளிவாக எழுதவும்.

1. இந்நாட்களைப் பார்க்கிலும் முன்நாட்கள் நலமாயிருந்தது என்று என்ன செய்யாதே?
2. பரதீசின் மத்தியிலிருக்கிற ஜீவவிருட்சத்தின் கனியைப் புசிக்கக்கொடுப்பேன் என்றெழுது என்று எந்த சபைக்கு சொல்லுகிறார்?
3. துன்மமார்க்கனுடைய வீட்டில் என்ன இருக்கிறது? நீதிமான்களுடைய வாசஸ்தலத்தையோ அவர் என்ன செய்கிறார்?
4. ஒழிந்துபோவதே மகிமையுள்ளதாயிருந்ததானால், நிலைத்திருப்பது எப்படியுள்ளதாயிருக்கும்?
5. பலியை நீர் விரும்புகிறதில்லை, விரும்பினால் செலுத்துவேன்; தகனபலியும் உமக்குப் பிரியமானதல்ல என்ற தாசன் யார்?
6. யோவான்ஸ்நானனுக்கு அயலகத்தாரும் பந்து ஜனங்களும் எந்தப் பெயரிடும்படியாக போனார்கள்?
7. ஆமான் என்னும் ஆகாகியன், யூதருக்கெல்லாம் சத்துருவாயிருந்து யூதரைச் சங்ககரிக்க நினைத்து என்ன சீட்டைப்போடுவித்தான்?
8. தேவனை அறியும் அறிவைப் பற்றிக்கொண்டிருக்க அவர்களுக்கு மனதில்லாதிருந்தபடியால், தகாதவைகளைச் செய்யும்படி, தேவன் அவர்களை எவ்விதமான சிந்தைக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்?
9. நீ உன் கையிலிருக்கிற உன் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்படி, யூதாவையும் எருசலேமையும் விசாரித்து நடத்து என்று எந்த ராஜா யாருக்கு எழுதினான்?
10. ஆதாமுக்கு ஏழாந்தலைமுறையானவன் யார்?

உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழு மனதோடும், உன் முழுப் பலத்தோடும் அன்புகூருவாயாக என்பதே பிரதான கற்பனை (மாற்கு12:30)

Owned and published by B.Arjunan from 17.2.102
D/5, Rajan Nagar, Battagundu - 624 202 and Printed
by R.Sathiyamoorthi at Bharathi Press, 14/13/24
Melamanthai Street, Battagundu - 624 202

Editor: B.Arjunan.

கிறிஸ்துவின் சமையார் வழங்கும் கிறிஸ்துவின் வசனம் நிகழ்ச்சியை

உங்கள் வானொலியில்

இலங்கை ஆசிய சேவை SW 25 மற்றும் 41 மீட்டில்
ஒவ்வொரு புதன் மாலை 5.45 முதல் 6.00 வரை கேளுங்கள் மேலும்
கொழும்பு சர்வதேச ஒலியாடி MW 873 KHz-இல் மாதத்தின் கடைசி
சனிச்சுழை காலை 8.50 முதல் 9.05 மணி வரையிலும் கேளுங்கள்

உங்கள் WIN TV யில்

ஒவ்வொரு வாரமும் திங்கள் முதல் வெள்ளிவரை
காலை 6.15 முதல் 6.30 மணி வரை பார்த்து
சத்தியத்தை அறிந்துகொள்ளுங்கள்

மாக இதழ் மற்றும் வேதபாடம்

தேவைக்கு உடனே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

Radio & TV -யில் வெளிவந்த தேவ செய்திகள்

ஆங்கிய CD & DVD -க்கள் விற்பனைக்கு உள்ளது.
தேவைப்படுவோர் எங்களோடு தொடர்புகொள்ளவும்.

THE WORD OF CHRIST

P.O.Box:No.5

Battagundu - 624 202. S. India

R.N.I. No. TNTAM/2000/3629 Postal
Registration. No. TN/SR-164/2006-2008

Licensed to Post without pre-
payment License No. TN/WPP-

25/SR/2006-2008 Posted at Battagundu

Post Office on 10th October 2007.

Monthly Magazine

To

From

Editor

THE WORD OF CHRIST

P.O.Box:No.5

Battagundu - 624 202